

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 6. april

Letnik XVII

št. 28

Zahteva Državnega sveta, da Državni zbor ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o detektivski dejavnosti

Zahteva Državnega sveta, da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije

Mnenja Državnega sveta

- k Predlogu deklaracije o Zahodnem Balkanu
- k Predlogu zakona o integriteti in preprečevanju korupcije
- k Predlogu za začetek postopka za spremembe 160., 161. in 162. člena Ustave Republike Slovenije z osnutkom ustavnega zakona
- k Predlogu zakona o spremembi Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado v zadevah Evropske unije

Sklepi Državnega sveta na podlagi posveta Čas je za spremembe v urejanju prostora

Sklep Državnega sveta ob obravnavi pobude Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v zvezi z naročilom študije glede ponovne pridelave in predelave sladkorne pese v Sloveniji

Vprašanja in pobude državnih svetnikov

- dr. Zoltana Jana v zvezi z ustanovitvijo novega javnega sklada za ravnanje z nepremičnim premoženjem
- Borisa Šuštaršiča v zvezi s prirejanjem iger na srečo

Mnenja komisij

- k Predlogu zakona o zagotavljanju sredstev za investicije v javno železniško infrastrukturo
- k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstvenem varstvu rastlin
- k Predlogu zakona o integriteti in preprečevanju korupcije
- k Sedemnajstemu poročilu o izvajanju Zakona o ugotavljanju vzajemnosti
- k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij
- k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij
- k Predlogu zakona o šolski prehrani
- k obravnavi problematike prevozov otrok v osnovno šolo

Odgovor Računskega sodišča na vprašanje državna svetnika Rastislava Jožeta Revna v zvezi z obravnavo zadeve Občine Idrija

Tretja alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - Državni svet zahteva, da Državni zbor pred razglasitvijo zakona o njem še enkrat odloča (odložilni veto)

Zahteva Državnega sveta, da Državni zbor ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o detektivski dejavnosti

Državni svet Republike Slovenije je na 15. izredni seji 12. 3. 2010 ob obravnavi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o detektivski dejavnosti, ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 14. redni seji 8. 3. 2010, na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije sprejel

Z A H T E V O,

da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o detektivski dejavnosti:

Obrazložitev:

Državni zbor je na 14. seji 8. 3. 2010 sprejel Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o detektivski dejavnosti (ZDD-D). Novela zakona v 2. členu črta peto točko 8. člena, ki določa aktivno obvladanje slovenskega jezika, kot pogoj za opravljanje detektivske dejavnosti in pridobitev in izdajo licence za delo. Državni svet nasprotuje črtanju pete točke 8. člena.

Ustava Republike Slovenije v 11. členu določa, da je uradni jezik v Sloveniji slovenščina. Z vstopom v EU je slovenščina postala eden od uradnih jezikov Evropske unije. Rabo materinega jezika zagotavlja tudi Zakona o javni rabi slovenščine.

Državni svet podpira prizadevanje za ureditev postopka v zvezi s harmonizacijo prava, zagotavljanjem prostega pretoka kapitala, blaga in storitev ter priznavanjem poklicnih kvalifikacij, v skladu s predpisi, ki urejajo postopke priznavanja poklicnih kvalifikacij, pridobljenih v državah članicah Evropske unije, evropskega gospodarskega prostora ali Švice.

V širšem mednarodnem prostoru Slovenija sodi med države z zgledno urejenim področjem detektivske dejavnosti.

Državni svet ugotavlja, da Komisija za državno ureditev v drugi obravnavi na 49. seji 19. 1. 2010 ni podprla Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o detektivski dejavnosti. Komisija je ob drugi obravnavi menila, da bi kazalo ponovno razmisliti o morebitni drugačni določbi 2. člena novele, ki črta 5. točko 8. člena zakona - aktivno obvladanje slovenskega jezika kot pogoja za pridobitev licence za opravljanje detektivske dejavnosti.

Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne, 12.12.2006 o storitvah na notranjem trgu, Uradni list EU, L 376/36, z dne 27. 12. 2006) v 11. točki določa: "Ta direktiva ne posega v ukrepe, ki jih države članice sprejmejo v skladu z zakonodajo Skupnosti v zvezi z ohranjanjem ali spodbujanjem kulturne in jezikovne raznolikosti ..".

K predloženemu besedilu zakonske spremembe je posredovala mnenje tudi Zakonodajno pravna služba Državnega zbora in menila, "da bi črtanje te določbe lahko pomenilo, da pri opravljanju detektivske dejavnosti aktivno znanje slovenskega jezika ni (več) potrebno oziroma, da se lahko posluje v katerem koli jeziku. Slednje pa ni skladno z 2. členom Zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot), po katerem mora podjetje s potrošniki poslovati v slovenskem jeziku, na območjih, kjer avtohtono živita italijanska ali madžarska narodna skupnost pa tudi v jeziku narodne skupnosti."

V postopku sprejemanja zakona niso bila upoštevana niti opozorila Zakonodajno pravne službe Državnega zbora, niti ni bil sprejet amandma, ki bi izboljšal besedilo 2. člena novele zakona.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Bogomir Vnučec.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Zahteva Državnega sveta, da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (ZUODNO-G)

Državni svet Republike Slovenije je na 16. izredni seji 6. 4. 2010 ob obravnavi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (ZUODNO-G), ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 21. izredni seji 30. 3. 2010, na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije sprejel

ZAHTEVO,

da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (ZUODNO-G).

Obrazložitev:

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 46. seji 29. marca 2010 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij in ni podprla predloga zakona v delu, ki opredeljuje ustanovitev Občine Ankaran.

Z zakonom se tehnično zaključuje postopek ustanavljanja novih občin in določitvi njihovih območij, ki temelji na Zakonu o lokalni samoupravi. Po že izvedenem predhodnem postopku v Državnem zboru ter po opravljenih referendumih, s katerim je bila ugotovljena volja prebivalcev, je Državni zbor Republike Slovenije z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (ZUODNO-G) ustanovil Občino Mirna in Občino Ankaran ter v skladu s četrtem odstavkom 9. člena Zakona o lokalni samoupravi, ki določa, da se

ime občine praviloma določi po središčnem naselju, ki je praviloma tudi sedež občine, preimenoval Občino Sveti Jurij v Občino Sveti Jurij ob Ščavnici.

Občinski svet Občine Trebnje in Občine Sveti Jurij sta podprla ustanovitev Občine Mirna oziroma preimenovanje Občine Sveti Jurij v Občino Sveti Jurij ob Ščavnici, medtem ko Občinski svet Mestne občine Koper in Obalna samoupravna skupnost italijanske narodnosti nista podprli drobitve Mestne občine Koper in ustanovitve Občine Ankaran.

V skladu z Zakonom o lokalni samoupravi je volja volivcev, izražena na referendumu, eden od pogojev v postopku ustanovitve nove občine. Za Občino Ankaran je glasovalo 55,45 % volivcev, ki so glasovali (okoli 35 % vseh volilnih upravičencev), za Občino Mirna pa 88,24 % volivcev, ki so glasovali (okoli 60 % vseh volilnih upravičencev). Poleg upoštevanja volje ljudi pa je treba v primeru ustanovitve Občine Ankaran, ko ne gre za originarno ustanavljanje občine, kar je veljalo v času vzpostavitve lokalne samouprave, ampak izločitev območja in posledično spreminjanje območja Mestne občine Koper, upoštevati tudi mnenja občinskega sveta ter tudi stališče italijanske narodne skupnosti. Občinski svet Mestne občine Koper je zavrnil ustanovitev občine Ankaran, pri čemer je od 25 mestnih svetnikov le eden podprl njeno ustanovitev.

Državni svet opozarja na pretekle odločitve Državnega zbora, ko ni upošteval volje volivcev, izražene na (posvetovalnem) referendumu, in to kljub večinski volji volivcev na območju, ki se je želel izločiti, ni ustanovil nove občine.

Izločitev naselja Ankaran iz Mestne občine Koper in ustanovitev Občine Ankaran predstavlja parcialno rešitev in ne celovitega reševanja neustavnosti Mestne občine Koper. V skladu z odločitvami Ustavnega sodišča je Mestna občina Koper prevelika po teritorialnem obsegu, številu naselij in prebivalcev, njeno območje presega območje mesta in mestne okolice, ki jo povezuje dnevna migracija prebivalstva. Po mnenju Ustavnega sodišča ni mogoče govoriti o skupnih potrebah in interesih na ozemlju, ki vključuje poleg mesta in primestja še globoko zaledje mesta (ruralna naselja), kjer imajo prebivalci drugačne potrebne in interese kot v samem mestu in njegovem primestju. Ankaran je del območja mesta Koper in zato v primeru izločitve tega dela iz območja Mestne občine Koper ne bi sledili odločbam Ustavnega sodišča, iz katerih izhaja, da je temeljni problem območja Mestne občine Koper prevelika heterogenost ozemlja, ki poleg mesta vključuje tudi ruralna območja.

Ponovno je potrebno poudariti in pritrditi razlogom Občinskega sveta Mestne občine Koper, na katere je opozoril v svojem negativnem mnenju z dne 25. marca 2010 k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij, in sicer:

Občina Ankaran ne izpolnjuje zakonskih pogojev za ustanovitev občine, določenih v 13 a. členu Zakona o lokalni samoupravi, z njeno ustanovitvijo ni izvedena odločba Ustavnega sodišča Republike Slovenije, št.U-I-301/98 ustanovitev nove Občine Ankaran bistveno posega v ustavno zaščitene pravice Italijanske narodne skupnosti, obenem pa pomeni tudi nespoštovanje mednarodnih pogodb in sporazumov.

Občina Ankaran ne izpolnjuje zakonskih pogojev, ki jih določa Zakon o lokalni samoupravi. Občina sicer izpolnjuje objektivne kriterije, ki ji določa 13. člen Zakona o lokalni samoupravi, ne izpolnjuje pa kriterija iz 13.a člena Zakona o lokalni samoupravi, ki določa, da ima občina najmanj 5000 prebivalcev. Ta kriterij oziroma pogoj sicer ni moč jemati togo in so izjeme od tega pogoja dopustne, kot je to določeno v 3. odstavku 13. a člena. Potrebno je poudariti, da te izjeme morajo biti nedvoumno in določno izkazane, kar pa v konkretnem primeru niso. Ustavno sodišče je v svoji odločbi št. U-I-2/06 izrecno navedlo, da je predlagatelj dolžan utemeljiti razloge, ki utemeljujejo ustanovitev nove občine. Iz navedenega izhaja, da je potrebno,

nedvoumno in določno obrazložiti, zakaj se lahko v konkretnem primeru odstopi od splošnega pogoja glede števila prebivalstva in obrazložiti in določno navesti, katera izjema določena v III. odstavka 13.a člena Zakona o lokalni samoupravi v konkretnem primeru opravičuje ustanovitev občine, ki ima manj kot 5000 prebivalcev. V primeru Občine Ankaran to ni bilo storjeno in Vlada Republike Slovenije v obrazložitvi predloga zakona ni obrazložila, katera konkretna zakonska izjema opravičuje ustanovitev nove občine z manj kot 5000 prebivalci.

Kot izhaja iz odločitve Ustavnega sodišča U-I-301/98 je Mestna občina Koper v teritorialnem smislu »neustavna« v tem, ker povezovanje mesta in z njim nepovezanih naselij v eno občino ni le v nasprotju z ustavno zasnovo mestne občine, temveč tudi z ustavno zasnovo občine nasploh. Izločitev naselja Ankaran iz Mestne občine Koper in na tem območju ustanovitev Občine Ankaran v ničemer ne rešuje zgoraj navedenega problema, temveč v bistvu problem samo še pogloblja. Dejstvo je namreč, da je bilo naselje Ankaran, zaradi razvoja Luke in poslovno gospodarske cone Sermin, neposredno povezano z mestom Koper in je iz tega vidika, v duhu odločbe Ustavnega sodišča, morda celo edino nesporno naselje v celotni Mestni občini Koper, ki je bilo vključeno v mestno občino. Z ustanovitvijo Občine Ankaran se na eni strani posega v že povezano naselje, po drugi strani pa so naselja nad Ankaranom dejansko izgubila neposredni stik in postala tako še bolj nepovezana z mestom, Mestna občina Koper pa še bolj »neustavna«. Kot je že bilo navedeno lahko Državni zbor ustanovi novo občino, če ta izpolnjuje zakonske pogoje in če je nova občina v skladu z ustavno zasnovo občine na eni strani in na drugi strani, če preostali del občine, iz katere se izloči nova občina še vedno izpolnjuje zakonske pogoje in je v skladu z ustavno zasnovo občine. V konkretnem primeru Mestna občina Koper z izločitvijo naselja Ankaran še vedno izpolnjuje zakonske pogoje za mestno občino, nikakor pa ni moč trditi, da je v skladu z ustavno zasnovo občine. Državni zbor ne bi smel sprejeti nikakršne delitve Mestne občine Koper, ki problema teritorialne neustavnosti ne rešuje v celoti in v duhu že navedene ustavne odločbe.

Geografski in gospodarski razlogi kažejo na utemeljene razloge, zaradi katerih bi naselje Ankaran moralo ostati del Mestne občine Koper. Naselje Ankaran (v mejah sedanje krajevne skupnosti) je bilo namreč v celoti vključeno v »ureditveno območje mesta Koper«. To je že najmanj 20 let stara in še vedno veljavna opredelitev dolgoročnega plana in prostorskih sestavin veljavnih planskih dokumentov. Z razvojem pristanišča so se pristanišče in z njim povezane dejavnosti začele širiti na območje t.i. Ankaranske bonifike. Že z dolgoročnim prostorskim planom iz leta 1986 je bil razvoju mesta Koper namenjen velik del tega območja, z novim državnim prostorskim načrtom, ki je v pripravi, pa bo za razvoj gospodarskih dejavnosti namenjenih še več teh površin. Gre za območje, ki se je v preteklih letih z vlaganji Mestne občine Koper razvilo praktično iz nič in danes predstavlja razvojni gospodarski potencial za enovito Mestno občino Koper. Prav tako je potrebno poudariti, da bo ustanovitev nove občine Ankaran imela lahko izrazit negativni vpliv na poslovanje in razvoj Luke Koper, kar lahko ima škodljive posledice tako za Mestno občino Koper kot tudi za širšo regijo in državo, kot večinskega lastnika Luke Koper.

Ponovno je potrebno opozoriti na dejstvo, ki ga je izpostavil tako Občinski svet Mestne občine Koper, kot tudi Samoupravna skupnost italijanske narodnosti Koper in pa Obalna samoupravna skupnost italijanske narodnosti, da na območju Mestne občine Koper deluje italijanska narodna skupnost, ki ima že z Ustavo zagotovljen poseben status. Ta poseben status italijanski narodni skupnosti zagotavlja 64. člen Ustave. Z ustanovitvijo nove občine se bo povsem objektivno gledano poslabšal položaj pripadnikov italijanske narodne skupnosti. Narodna skupnost bo prizadeta v okviru pravice do vzgoje in izobraževanja v svojem jeziku (na območju Občine Ankaran ni šole, ni vrtca, ni knjižnice z italijanskim jezikom), gospodarske in kulturne dejavnosti in v drugih pravicah, ki jih sedaj kot močna skupnost enotno uresničuje v okviru Mestne občine

Koper Pri tem je potrebno poudariti, da se lahko s spremembo območja občine ogrozi etnična sestava občine. Z drugimi besedami, delitev Mestne občine Koper pomeni številčno slabitev italijanske narodne skupnosti in njeno večjo razpršenost, ki v končni fazi zaradi majhnega števila pripadnikov italijanske skupnosti v novi občini, lahko pomeni zamrtje njene dejavnosti. Poleg tega, da sprejeti zakon krši ustavne pravice italijanske narodnosti, pa je tudi v nasprotju s 7. točko Posebnega statuta, priloženega k Londonskemu memorandumu iz leta 1954, ki ga je Republika Slovenija nasledila in ki določa, da se "ne smejo izvršiti nikakršne spremembe meje temeljnih administrativnih enot na področjih, ki prihajajo pod civilno upravo Italije ali Jugoslavije, z namenom, da se ogrozi etnična sestava teh enot".

Po mnenju Državnega sveta bi bilo treba pristopiti k pripravi celovite rešitve preoblikovanja območja Mestne občine Koper, ki bo sledila odločbam Ustavnega sodišča.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Boris Popovič

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Prva alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - Državni svet predlaga Državnemu zboru sprejem zakonov (zakonodajna pobuda)

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije

Državni svet Republike Slovenije je na 25. seji 7. 4. 2010 določil besedilo Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije.

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona

1.1 Ocena stanja

Zakon o skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (v nadaljevanju: ZSKZ) je bil sprejet februarja 1993 (Ur. l. RS, št. 10/93), nato pa dvakrat noveliran (ZSKZ-A Ur. l. RS, št. 1/96 ter ZSKZ-B Ur. l. RS, št. 8/2010). Z zakonom je bil, z namenom upravljanja in razpolaganja s kmetijskimi zemljišči, kmetijami in gozdovi v lasti Republike Slovenije, ustanovljen Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (v nadaljevanju: Sklad). Naloge Sklada so slediti nacionalnemu interesu in strategiji Republike Slovenije, ki sta zapisana v dokumentih s področja kmetijstva in gozdarstva, izvajati slovensko kmetijsko zemljiško politiko kot dober gospodar zemljišč v lasti Republike Slovenije, voditi promet s temi zemljišči ter opravljati druge z zakonom določene naloge.

1.2. Razlogi za sprejem zakona

Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljevanju: Državni zbor) je 18. decembra 2009 sprejel Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (ZSKZ-B). Državni svet Republike Slovenije (v nadaljevanju: Državni svet) je od Državnega zbora zahteval, da o noveli zakona ponovno odloča. Državni zbor pripomb Državnega sveta ni upošteval, ne v samem postopku sprejemanja novele zakona ne pri ponovnem odločanju, novelo pa je 28. januarja potrdil s 46 glasovi poslancev.

Državni svet je v svojih mnenjih o predlogu novele zakona ter v zahtevi po ponovnem odločanju o zakonu podrobno navedel, zakaj se z rešitvami ne strinja ter kakšne težave se bodo pojavile v praksi. Poleg Državnega sveta pa so svoj kritični pogled na zakon javno predstavljali tudi poznavalci področja, ki ga zakon in njegova novela urejata.

Ker je bila novela zakona ob ponovnem odločanju v Državnem zboru sprejeta z minimalno večino ter zaradi glasnih javnih kritik novele zakona, ki povzemajo pripombe Državnega sveta, se je le-ta odločil, da v zakonodajni postopek vloži predlog zakona, s katerim se bo preprečila škoda, ki lahko nastane zaradi ne docela preišljene novele.

2. Cilji, načela in poglobitve rešitve predloga zakona

2.1 Cilji predloga zakona

Cilji Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije so:

- uvesti nadzor Državnega zbora nad delom Sklada,
- vrniti Skladu sredstva iz koncesijskih dajatev od državnih gozdov ter odpraviti neenako obravnavanje občin,
- ohraniti lastništvo Republike Slovenije na nezazidanih stavbnih zemljiščih, ki so sedaj v upravljanju Sklada,
- vzpodbuditi intenzivnejše sodelovanje med Skladom in Zavodom za gozdove Slovenije,
- ohraniti kadrovske ureditve Sklada in Zavoda za gozdove Slovenije.

2.2 Načela predloga zakona

Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije temelji na načelu:

- celovitega gospodarjenja s kmetijskimi zemljišči in gozdovi,
- učinkovitega in ekonomičnega poslovanja,
- skrbi za učinkovito zagotavljanje ekonomskih in javnih funkcij gozdov v lasti Republike Slovenije,
- skrbi za trajnostno gospodarjenje s kmetijskimi zemljišči, kmetijami in gozdovi, s katerimi gospodari oziroma upravlja, na način, da se zasledujejo cilji prilagajanja podnebnim spremembam, ohranjanja narave in ohranjanja dobrega stanja voda.

2.3 Poglavitne rešitve predloga zakona

S predlogom novele zakona se ureja:

- okrepitev sodelovanja Sklada z Zavodom za gozdove Slovenije ter se kadrovska sestava navedenih organov vrača v prejšnje stanje,
- ponovno se vzpostavlja nadzor Državnega zbora nad delom Sklada,
- koncesijske dajatve od državnih gozdov v celoti pripadajo Skladu,
- ohranjanje nezazidana stavbna zemljišča, ki so v upravljanju Sklada, v lastništvu Republike Slovenije.

3. Ocena finančnih posledic predloga zakona za državni proračun in druga javnofinančna sredstva

Predlog zakona v določenih delih le vzpostavlja stanje, katero je bilo pred sprejetjem ZSKZ-B, zato na državni proračun in druga javnofinančna sredstva ne bo imel posledic.

4. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

4.1 Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Evropska unija nima enotnih ureditev za organizacijo in delovanje skladov oziroma drugih oblik upravljanja s kmetijskimi in gozdnimi zemljišči v lasti države. Pristojnost na tem področju je prepuščena državam članicam.

Upošteva se navedeno, predlog zakona ni povezan s pravnim redom EU in nima vpliva na usklajenost slovenske zakonodaje s pravnim redom EU.

4.2 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Primerjava pglavitnih rešitev v predlogu zakona z rešitvami v Nemčiji, Franciji in na Nizozemskem.

Splošna ugotovitev

Analiza primerljivih zakonodajnih rešitev upravljanja s kmetijskimi zemljišči in gozdovi v javni lasti je obsegala primerjavo ureditev v Nemčiji, Franciji in na Nizozemskem. V nobeni od teh držav ni upravljanje z zemljišči v javni lasti urejeno s posebnim zakonom, tako kot pri nas. Gre torej za izvirno rešitev slovenske zakonodaje in neposredna primerjava predpisov ni mogoča. V vseh teh državah pa imajo tudi država oziroma občine v lasti kmetijska in gozdna zemljišča, s katerimi upravljajo posebni državni uradi oziroma uprave. Praviloma je upravljanje z gozdovi in upravljanje s kmetijskimi zemljišči institucionalno ločeno. Namen in način upravljanja z zemljišči v javni lasti je urejen v okviru splošnih področnih zakonov, kot so Zakon o kmetijstvu, Zakon o urejanju kmetijskih zemljišč, Zakon o urejanju prostora, Zakon o gozdovih in v podzakonskih predpisih. Rešitve na osnovi teh predpisov oziroma prakse, ki jo normativno urejajo, v nadaljevanju primerjamo s pglavitnimi rešitvami v Predlogu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov v Republiki Sloveniji.

- *predlog zakona določa, da lahko v upravljanje Sklada lahko preidejo tudi druga kmetijska zemljišča, gozdovi in kmetije v lasti RS, ki ob uveljavitvi ZSKZ leta 1993 niso bila družbena lastnina in so jih v državno last pridobili upravljavci po letu 1993.*
Ker nobena od preučevanih držav v preteklosti ni poznala družbene lastnine, neposredna primerjava na podlagi vrste lastnine ni mogoča.
- *predlog zakona spreminja ureditev, na podlagi katere mora Sklad prenesti 7 odstotni delež koncesijskih prejemkov občinam, v katerih ležijo gozdovi, ki so v lasti Republike Slovenije in z njimi gospodari Sklad, tako da celotni koncesijski prihodki ostanejo Skladu.*
Delitve sredstev iz donosa koncesijskih dajatev v analiziranih državah ne poznajo, saj iz tega vira nimajo prihodkov, ker gozdne uprave same gospodarijo z gozdovi.

Za vse druge rešitve predloga zakona so povsem specifične za razmere v Sloveniji, zato jih ni moč primerjati z rešitvami v drugih državah.

5. Druge posledice, ki jih bo imel sprejem zakona

Obseg zemljišč, s katerimi gospodari Sklad, se bo povečal (nezazidana stavbna zemljišča) oziroma se ne bo zmanjšal, kakor je to predvidel ZSKZ-B.

Skladu se bo povečal prihodek, saj dela koncesijskih dajatev, ki jih pridobi iz koncesijskih dajatev od državnih gozdov, ne bo rabil nameniti občinam.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 10/93, 1/96, [23/96](#) popr., [91/07](#), 77/08 - ZJS, [109/08](#) Odl.US, [8/10](#), [19/10](#)-UPB2) se v 4. členu doda novi drugi odstavek, ki se glasi:

"Z namenom učinkovitejšega gospodarjenja v državnih gozdovih sklade z Zavodom za gozdove Slovenije poseben dogovor, na podlagi katerega Zavod za gozdove Slovenije za Sklad opravlja naloge, ki jih določa 57. člen Zakona o gozdovih, ter druge naloge.

V drugem odstavku, ki postane tretji odstavek, se besedilo "prejšnjega" nadomesti z besedilom "prvega".

Tretji, četrti in peti odstavek postanejo četrti, peti in šesti odstavek.

2. člen

7. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Skład ima nadzorni odbor, ki šteje pet članov in jih imenuje Državni zbor Republike Slovenije izmed strokovnjakov s področja kmetijstva in gozdarstva, pri čemer je en član predstavnik Kmetijsko gozdarske zbornice in en član predstavnik Zadružne zveze Slovenije.

Nadzorni odbor nadzira zakonitost dela in finančno poslovanje Sklada. Nadzorni odbor najmanj enkrat letno najkasneje do 30. septembra poroča o delovanju sklada Državnemu zboru Republike Slovenije."

3. člen

V drugem odstavku 9. člena se črta besedilo "Vlada Republike Slovenije najmanj enkrat letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o delovanju sklada."

4. člen

Črtajo se tretji, četrti, peti in šesti odstavek 10. a člen.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

5. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe 12. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (Ur.l. RS št. 8/10).

Naloge iz 57. člena Zakona o gozdovih (Uradni list RS, št. 30/93, 13/98 - odl. US, 56/99 - ZON, 67/02, 110/02-ZGO-1, 115/06 - ORZG40 in 110/07), ki so bile na podlagi določb 12. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (Ur.l. RS št. 8/10) prenesene na Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije, z dnem uveljavitve tega zakona začne ponovno izvajati Zavod za gozdove Slovenije.

Morebitni že začeti postopki prenosa delavcev, sredstev, arhiva in nalog na podlagi 12. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (Ur.l. RS št. 8/10) se ustavijo.

V primeru, da so bili kateri postopki prenosa delavcev, sredstev, arhiva in nalog na podlagi 12. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov

Republike Slovenije (Ur.l. RS št. 8/10) že izvedeni, se sprožijo ustrezni postopki za vzpostavitev stanja pred izvedbo teh postopkov.

6. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v uradnem listu.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

S predlagano spremembo se vzpostavlja prejšnja kadrovska ureditev, ki omogoča gospodarjenje z državnimi gozdovi, jasneje se opredeljujejo naloge in roki za izvedbo omenjenih del s strani Zavoda za gozdove Slovenije kot pomoč Skladu pri gospodarjenju z državnimi gozdovi. Z uveljavitvijo tega zakona ni več potrebe po letni pogodbi med Zavodom za gozdove Slovenije in Skladom, razen za morebitna posebna dodatna dela, ki se po potrebi letno dogovorijo med Zavodom za gozdove Slovenije in Skladom. S prenosom nalog se iz Sklada na Zavod za gozdove Slovenije prenese tudi s temi deli povezana odgovornost za opravljeno delo.

Pozitivni učinki predlagane spremembe so predvsem:

- Večja učinkovitost upravljanja državnih gozdov zaradi kadrovske mreže terenske službe Zavoda za gozdove Slovenije (426 revirnih gozdarjev na terenu in ostali strokovni kader in službe), ki dnevno obvladuje celoten gozd in gozdni prostor Slovenije. Zavod za gozdove je strokovno usposobljena, primerno organizirana in logistično podprta javna služba, ki bo naloženo delo opravila z minimalnimi stroški.
- Racionalizacija na področju organiziranosti, kadrov, informacijskega sistema, administracije, logistike in stroškov dela.
- Povezanost stroke (načrtovanja) in nadzora zagotavlja realno razvojno usmeritev razvoja slovenskih gozdov.
- Kvalitetnejša izhodišča za doseganje večjih donosov iz državnih gozdov (kvalitetnejše informacije iz lokalnega nivoja v povezavi s strateškim, državnim nivojem in s tem povezanih stroškov).
- Lažja ureditev zemljiško knjižnega stanja in prepotrebne obnove posestnih, parcelnih meja na terenu.
- Upoštevanje in sledenje ciljem Resolucije o nacionalnem gozdnem programu, predvsem poglavjema 9 in 10.

K 2. členu

Trenutno zakon določa, da nadzor nad delom Sklada opravlja pristojno ministrstvo, vlada pa najmanj enkrat letno o njegovem delu poroča Državnemu zboru. Pred novelo ZSKZ-B je nadzor nad delom Sklada opravljal tudi Državni zbor, ki je imenoval nadzorni svet Sklada. Zaradi zakonske določbe je zemljišča v upravljanju Sklada (še) lažje podrediti ozkim kapitalnim interesom, saj se je izrinilo vzvode širšega državnega nadzora nad lastnimi gozdovi ter javen nadzor nad porabo proračunskih sredstev.

Namen tega člena je povrnitev prejšnjega stanja, to je nadzor Državnega zbora nad delovanjem sklada ter s tem gospodarjenjem z državnimi kmetijskimi zemljišči in gozdovi ter s tem preprečitev skritega vpliva kapitalnih interesov.

Še pred sprejemom novele zakona ZSKZ-B se je pojavljala očitka, da so člani nadzornega odbora imenovani politično in ne strokovno. Namen te spremembe je, da Državni zbor v nadzorni svet imenuje strokovnjake s področja kmetijstva in gozdarstva, dva člana od petih pa morata prihajati iz krovnih organizacij, ki se ukvarjata z obravnavanim področjem.

K 3. členu

Ker se ponovno uvaja nadzorni svet, ki ga imenuje Državni zbor, poročanje Vlade Državnemu zboru o delovanju Sklada ni več potrebno.

K 4. členu

Namen člena je vrniti Skladu sredstva iz koncesijskih dajatev od državnih gozdov, za katere Sklad iztrži okrog šest milijonov evrov. Namen člena je tudi odpraviti neenako obravnavanje občin, saj je omenjeni delež prihodek občin, v katerih so državni gozdovi, večino teh sredstev pa bodo dobile le štiri občine. Poleg tega občine s temi gozdovi nimajo nobenih stroškov, škoda, ki nastane na infrastrukturi zaradi prevoza lesa, pa ni omejena le na občine, kjer so gozdovi, temveč nastane tudi občinam, skozi katere se les prevaža. Obstoječa rešitev je tudi negospodarna in neracionalna ter ruši temeljni postulat gozdarstva, to je solidarnost.

K 5. členu

S predlaganimi rešitvami se ukinja veljavnost 12. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (Ur.l. RS št. 8/10) in izvajanje nalog iz 57. člena Zakona o gozdovih prenaša nazaj na Zavod na gozdove, kot je bilo to urejeno pred zadnjimi spremembami Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije. Vse začete postopke na podlagi 12. člena se zaustavlja, morebitne že izpeljane postopke prenosa delavcev, sredstev, arhiva in nalog pa se ravno tako vrača v stanje pred zadnjimi spremembami Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (ZSKZ-B). Trenutna zakonska rešitev je bila nepremišljena, saj zakon ne predpisuje prehodnega obdobja, v katerem bi lahko Zavod za gozdove Slovenije svoje delovanje in izpolnjevanje nalog prilagodil zakonskemu stanju. Zaposleni v zavodu namreč ne opravljajo samo enovrstnih nalog, tako da prehod zaposlenih povzroča težave pri izpolnjevanju zakonskih dolžnosti Zavoda za gozdove Slovenije, saj se nesistematično posega v notranjo organizacijo tega zavoda.

S tem se ohranja kadrovska ureditev pred sprejetjem ZSKZ-B, v povezavi s 1. členom predloga tega zakona, pa se Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov nalaga, da skupaj z Zavodom za gozdove Slovenije poskrbi za učinkovitejše gospodarjenje v državnih gozdovih.

K 6. členu

Določba o začetku veljavnosti zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

4. člen

Sklad gospodari s kmetijskimi zemljišči, kmetijami in gozdovi v lasti Republike Slovenije v skladu s sprejeto razvojno politiko Republike Slovenije, predpisi in svojimi akti ter pri tem opravlja zlasti naslednje naloge:

- skrbi za trajnostno gospodarjenje s kmetijskimi zemljišči, kmetijami in gozdovi na način, da se zasledujejo cilji prilagajanja podnebnim spremembam, ohranjanja narave in ohranjanja dobrega stanja voda;
- razpolaga in upravlja s kmetijskimi zemljišči, kmetijami in gozdovi v skladu s predpisi;
- upravlja in vodi evidenco o pravnih in stvarnih lastnostih nepremičnin, s katerimi gospodari po tem zakonu, za namene učinkovitega izvrševanja upravnih nalog sklada ter drugih organov ali organizacij po tem zakonu;
- upravlja finančna sredstva, ki jih dobi z gospodarjenjem s kmetijskimi zemljišči, kmetijami in gozdovi;
- opravlja druge naloge, ki se nanašajo na kmetijska zemljišča, kmetije in gozdove v lasti Republike Slovenije, določene v predpisih in aktih sklada.
- V skladu z določbo druge alineje prejšnjega odstavka sklad odsvoji nepremičnino, s katero gospodari, v skladu s strategijo kmetijske zemljiške politike in ko je to ekonomsko utemeljeno, kar se podrobneje določi v razvojni strategiji sklada, če zakon ne prepoveduje odsvojitve nepremičnine.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka sklad ne sme odsvojiti kmetijskega zemljišča ali gozda, za katerega občina izda potrdilo, da je na zemljišču predvidena sprememba namenske rabe v stavbno zemljišče in je pobuda za spremembo namenske rabe v stavbno zemljišče uvrščena v dopolnjen osnutek občinskega prostorskega načrta.

Prepoved odsvojitve iz prejšnjega odstavka velja do uveljavitve občinskega prostorskega načrta oziroma uveljavitve sprememb in dopolnitev občinskega prostorskega načrta.

Sklad prav tako ne sme odsvojiti kmetijskega zemljišča ali gozda, če je na podlagi podatkov ministrstva, pristojnega za prostor, razvidno, da se nahaja v območju sprejetega državnega prostorskega načrta oziroma v območju državnega prostorskega načrta v pripravi.

7. člen

(črtan)

9. člen

Sklad je za svoje delo odgovoren Vladi Republike Slovenije in ji o svojem delu poroča najmanj enkrat letno.

Delo sklada nadzirata ministrstvo, pristojno za kmetijstvo in gozdarstvo, ter ministrstvo pristojno za finance. Vlada Republike Slovenije najmanj enkrat letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o delovanju sklada.

Sklad vodi evidenco izdanih priznanic in o njihovi višini trimesečno poroča ministrtvu, pristojnemu za finance.

10.a člen

Prihodek sklada je koncesijska dajatev, ki skladu pripada na podlagi podeljenih koncesij za izkoriščanje gozdov, s katerimi gospodarji sklad.

Koncesijska dajatev se določi tako, da se od letne realizacije za posekan in prodan les po tržni vrednosti na kamionski cesti, odštejejo priznani stroški izkoriščanja gozdov, ki so stroški poseka, spravila, prodaje gozdno lesnih sortimentov, stroški opravljenih varstvenih in gojitvenih del ter vseh drugih del, ki so potrebna za zagotavljanje socialne in ekološke funkcije gozdov, ter stroški gradnje in vzdrževanja gozdne infrastrukture, razen vzdrževanja gozdnih cest, ter se podrobneje določijo z uredbo Vlade Republike Slovenije.

Sklad mora prenesti občinam, v katerih ležijo gozdovi, ki so v lasti Republike Slovenije in z njimi gospodarji sklad, 7 odstotkov od letne realizacije za posekan in prodan les po tržni vrednosti na kamionski cesti iz koncesijskih gozdov.

Posamezna občina, v kateri ležijo gozdovi, ki so v lasti Republike Slovenije in z njimi gospodarji sklad, prejme sorazmerni del vrednosti iz prejšnjega odstavka, in sicer glede na realiziran posek (neto m³) v posamezni občini.

Vrednost iz tretjega odstavka se izplača upravičenim občinam do 30. junija tekočega leta za preteklo leto.

V proračunu občine se nakazana sredstva iz prejšnjega odstavka izkazujejo kot namenski prejemki in porabljajo kot namenski izdatki za izvajanje ukrepov za gradnjo infrastrukture lokalnega pomena v skladu s predpisi, ki urejajo javne finance.

16.a člen

Nezazidana stavbna zemljišča, ki so bila s prostorskimi sestavinami občinskega družbenega plana za obdobje od leta 1986 do leta 1990 in s prostorskimi sestavinami občinskega dolgoročnega družbenega plana za obdobje od leta 1986 do leta 2000 namenjena za graditev objektov in so bila do 10. marca 1993 družbena lastnina, in zemljišča, ki jih je občina s sprejemom sprememb in dopolnitev navedenih prostorskih sestavin občinskih planov, usklajenih z obveznimi republiškimi izhodišči, do 20. julija 2004, namenila za graditev objektov in so bila do 10. marca 1993 družbena lastnina, se na neodplačen način prenesejo v last občine, na območju katere ležijo.

Na občino se na neodplačen način prenesejo tudi tista zemljišča, ki jih je sklad pridobil na podlagi zakona, ki ureja dedovanje, kot zapuščino brez dedičev, in so bila s prostorskimi sestavinami občinskega družbenega plana na dan 20. julija 2004 opredeljena kot nezazidana stavbna zemljišča.

Zemljišča, ki so bila z aktom občine opredeljena kot prvo vodovarstveno območje do 12. avgusta 2008, oziroma so opredeljena kot območje vodnega zajetja v uredbah, ki opredeljujejo vodovarstvena območja, se na neodplačan način prenesejo v last občine, skupaj s pripadajočimi infrastrukturnimi objekti in napravami na teh zemljiščih.

Zemljišča iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se prenesejo v last občine skupaj z vsemi bremenami. Stroške potrebnih parcelacij nosi občina.

Če zemljišča iz prvega odstavka tega člena postanejo kmetijska zemljišča ali gozdovi na podlagi občinskega prostorskega načrta, je občina dolžna ta zemljišča prenesti v last Republike Slovenije in v gospodarjenje skladu v roku šestih mesecev po uveljavitvi občinskega prostorskega načrta.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (ZSKZ-B; Ur. l. RS, št. 8/2010)

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

12. člen

Naloge iz 57. člena Zakona o gozdovih (Uradni list RS, št. 30/93, 13/98 – odl. US, 56/99 – ZON, 67/02, 110/02 – ZGO-1, 115/06 – ORZG40 in 110/07), ki jih je do dneva uveljavitve tega zakona opravljala Zavod za gozdove Slovenije, z dnem uveljavitve tega zakona začne izvajati sklad, pri čemer na sklad preide potrebno število delavcev Zavoda za gozdove Slovenije. Prevzem delavcev, sredstev, arhiva in nalog uredita sklad in Zavod za gozdove Slovenije s smiselno uporabo 73. člena Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 42/02, 79/06 – ZZZPB-F, 103/07 in 45/08 – ZArbit).

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - Državni svet daje Državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

Mnenje k Predlogu deklaracije o Zahodnem Balkanu (DeZB)

Državni svet Republike Slovenije je na 25. seji 7. 4. 2010 sprejel mnenje k Predlogu deklaracije o Zahodnem Balkanu (DeZB). Državni svet predlog deklaracije podpira.

Državni svet je bil seznanjen, da predlog deklaracije dopolnjuje Predlog smernic za delovanje Republike Slovenije do Zahodnega Balkana, ki jih je sprejela Vlada Republike Slovenije in ki predstavljajo podlago in vzvod za okrepljeno in bolj koordinirano delovanje Republike Slovenije na Zahodnem Balkanu. Predlog deklaracije potrjuje zavezanost Republike Slovenije k sodelovanju, pomoči in razvoju navedene regije. Zahodni Balkan je, glede na strateške zunanje politične dokumente in usmeritve slovenskega gospodarstva, prioriteta regija za našo državo.

V razpravi je bila izrečena podpora krepitvi odnosov in poglobitvi sodelovanja Slovenije z državami Zahodnega Balkana. Nedvomno je stabilnost v regiji nujno potrebna. Državni svet meni, da lahko, z gospodarskega vidika, naša država s tvornim bilateralnim sodelovanjem, veliko pridobi. V ospredju mora biti sposobnost, da se uveljavijo ključni interesi naše države.

Republika Slovenija podpira približevanje in vključevanje držav regije v evro-atlantske povezave, s ciljem ustvarjanja območja trajne varnosti in razvoja v regiji. V razpravi je bilo med ostalim zastavljeno vprašanje, zakaj se kot cilj vseh držav Zahodnega Balkana zagotavlja podpora njihovem vstopanju v evro-atlantske povezave navkljub dejstvu, da so omenjeni postopki vključevanja časovno nedoločni.

Glede učinkovitega gospodarskega sodelovanja je bila izpostavljena problematika uporabe ustreznih standardov. V praksi namreč prihaja do konfliktov zaradi nesprejemanja standardov s strani naročnikov v državah regije, ki so bili uporabljeni pri posameznem pravnem poslu. Državni svet je opozoril, da bi bilo potrebno vnaprej dogovoriti uporabo veljavnih standardov glede na vsebino dogovorjenega posla. Zato je potrebno rešiti odprta vprašanja, ki naj bodo naklonjena poslovnim interesom naše države.

Državni svet je k 7. točki predloga deklaracije oblikovala naslednjo konkretno pripombo:

V zadnji vrsti se za besedo "Državnega zbora" doda beseda "Državnega sveta".

Obrazložitev:

Po mnenju Državnega sveta je učinkovito uveljavljanje slovenskih nacionalnih interesov in ciljev možno doseči le z usklajenim in koordiniranim delovanjem subjektov na vseh ravneh. Pri tem se ne sme spregledati vloge Državnega sveta ki, kot državni organ, v katerem delujejo zastopniki lokalnih in funkcionalnih interesov, lahko pozitivno vpliva na sodelovanje med Slovenijo in državami regije. Tudi dejavnost Državnega sveta na področju mednarodnih odnosov potrjuje njegov pozitiven vpliv na uresničevanje temeljnih zunanje-političnih interesov in ciljev Republike Slovenije. Zato je potrebno Državni svet vključiti in izrecno navesti med subjekti, ki na ravni države sodelujejo z Zahodnim Balkanom.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Vincenc Otoničar.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje k Predlogu zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (ZIntPK) - druga obravnava

Državni svet Republike Slovenije je na 25. seji 7. 4. 2010 sprejel mnenje k Predlogu zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (ZIntPK) - druga obravnava.

Državni svet podpira predlog zakona.

Državni svet ugotavlja, da predlog zakona sledi potrebi po ureditvi družbenih vprašanj na področju preprečevanja korupcije na podlagi novih spoznanj in njenih pojavnih oblik ter ob zagotavljanju mednarodnih standardov. Državni svet podpira prizadevanja po pravni ureditvi in zagotavljanju ukrepov za odpravljanje pojavov korupcije in krepitev integritete.

Državni svet podpira namero predlagatelja v krepitvi delovanja pravne države in določitvi ukrepov in metod za krepitev integritete in transparentnosti ter za preprečevanje korupcije in odpravljanje nasprotij interesov.

Državni svet podpira prizadevanja za aktivno in usklajeno delovanje državnih organov, institucij civilne družbe, še posebej nevladnih organizacij in medijev pri preprečevanju korupcije.

Državni svet ugotavlja, da je v predlogu predvideno, da bo funkcionarje Komisije za preprečevanje korupcije imenoval predsednik države na podlagi predloga seznama primernih kandidatov, ki ga bo pripravila izbirna komisija, ki jo bodo sestavljali imenovani člani Vlade, Komisije za nadzor javnih financ Državnega zbora, Računsko sodišče, Sodni svet, Uradniški svet.

Državni svet predlaga naslednje konkretne pripombe:

V drugem odstavku 9. člena se za drugo alinejo doda nova alineja, ki se glasi:

"- Komisija Državnega sveta za državno ureditev."

Obrazložitev:

Po Zakonu o nezdržljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo (Uradni list RS, št. 49/92) je Komisija za opravljanje nalog po tem zakonu, ki jo je ustanovil Državni zbor, imela predsednika in štiri člane, ki jih je izvolil Državni zbor, dva člana pa je izvolil Državni svet.

Predlagana dopolnitev je v skladu s prizadevanji predlagatelja zakona po urejanju problema korupcije in krepitve integritete ob aktivnem in usklajenem delovanju državnih organov.

Določba 24. člena predloga zakona določa prijavo neetičnega oziroma nezakonitega ravnanja. Potrebno je razlikovati med neetičnim in nezakonitim ravnanjem. Praksa namreč kaže, da je lahko neko dejanje skrajno neetično, vendar ni nezakonito.

Državni svet meni, da bi kazalo razmisliti o bolj določni dikciji tretjega odstavka 26. člena, ki določa nezdržljivost opravljanja funkcije in izjeme: "če opravljanje dejavnosti ne bi vplivalo ali dajalo videza, da vpliva na objektivno in nepristransko opravljanje funkcije".

V povezavi z opredelitvijo "vpliva ali dajanja videza, da vpliva na zakonitost" 4. točke 34. člena bi morda kazalo natančneje opredeliti dikcijo, katere objektivna presoja je sedaj otežena.

Predlog zakona v 47. členu določa vsebino načrta integritete, ki so ga dolžni državni organi, organi lokalnih skupnosti, javne agencije, javni zavodi, javni gospodarski zavodi in javni skladi oblikovati in sprejeti načrt integritete ter o tem obvestiti komisijo. Državni svet opozarja, da se v lokalnih skupnostih razmere od občine do občine bistveno ne razlikujejo.

V izogib dodatnim birokratskim postopkom in stroškom priprave načrta integritete, Državni svet predlaga konkretno pripombo:

Tretji odstavek 47. člena se dopolni tako, da se glasi:

"Komisija usposablja osebe iz druge alineje prejšnjega odstavka brezplačno.

Komisija za preprečevanje korupcije v sodelovanju z Združenjem občin Slovenije in Skupnostjo občin Slovenije pripravi načrt integritete za vse lokalne skupnosti. Z načrtom integritete se obvezno seznanijo vse zaposlene.

Obrazložitev:

S tem bi okrepili dobro prakso sodelovanja med Komisijo za preprečevanje korupcije in lokalnimi skupnostmi, obenem pa v lokalnih skupnostih enovito postavili pravni temelj in seznanili vse zaposlene. Enovito bi lahko pripravili akte tudi za šole, vrtce, javne zavode.

Drugi odstavek 42. člena, določa pridobivanje podatkov o premoženjskem stanju zavezanca: "Podatke iz prejšnjega odstavka za zavezanca, ki jih lahko je možno pridobiti iz uradnih evidenc, pridobi komisija sama", je potrebno smiselno preoblikovati (lahko je možno). Za pridobivanje podatkov o premoženjskem stanju je potrebno vzpostaviti tak sistem, da bo točno razvidno kdo, kdaj in katere podatke je zbiral.

Ponovno bi kazalo razmisliti o določbi četrtega odstavka 42. člena, po kateri lobist komisiji ni dolžan posredovati podatkov (podatki o premoženjskem stanju iz prve, druge in tretje alineje prvega odstavka člena). Državni svet meni, da zaveza, dolžnost lobistov po posredovanju podatkov (- funkciji oziroma delu, - delu, ki ga je opravljal pred nastopom funkcije, - drugih funkcijah oziroma dejavnostih, ki jih opravlja) ne bi nesorazmerno posegla v zasebnost lobista. Državni svet predlaga, da se ponovno pretehta določba 45. člena - nesorazmerno povečanje premoženja, po kateri so lobisti izvzeti in jim ni potrebno poročati komisiji v primeru, da se je premoženje zavezanca od zadnje prijave nesorazmerno povečalo.

Predlog zakona v 77. členu določa globo od 400 do 4000 za prekršek odgovorne osebe organa oziroma organizacije, ki v nasprotju s 47. členom tega zakona ne oblikuje in sprejme načrta integritete. V primeru morebitne skupne priprave načrta integritete (predlog Komisije za državno ureditev), je sankcija za neizpolnjevanje dolžnosti sprejema načrta integritete brezpredmetna.

Predlog zakona v VIII poglavju ureja lobiranje. Državni svet poudarja, da obstajajo različne prakse urejenosti lobiranja v različnih državah (ZDA, EU) in ob tem opozarja, da je po nekaterih ocenah lobiranje nižja stopnja od korupcije.

Določbe tretjega odstavka 56. člena onemogočajo lobiranje funkcionarjem pred potekom dveh let, odkar je potekla funkcija. Državni svet predlaga konkretno pripombo:

56. člena se dopolni s 4. točko, ki se glasi:

"(4) Funkcionarji političnih strank ne morejo opravljati dejavnosti lobiranja."

Obrazložitev:

Politične stranke predlagajo kandidate za opravljanje pomembnih funkcij (ministre, državne sekretarje itn.) in imajo neposreden vpliv in povezavo z njimi, zato je smiselno omejiti lobiranje tudi za funkcionarje političnih strank.

Državni svet pri obravnavi Predloga zakona o integriteti in preprečevanju korupcije pogrša prvotno najavljene določbe o nezdružljivosti funkcije župana in poslanca.

Državni svet ponovno opozarja, da bi kazalo posvečati večjo pozornost skrbi za uporabo lastnega jezika, slovenskega jezika in v predlogih zakonov opustiti uporabo tujk (npr. določbe o tim. "revolving doors").

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Bogomir Vnučec.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje k Predlogu za začetek postopka za spremembe 160., 161. in 162. člena Ustave Republike Slovenije z osnutkom ustavnega zakona

Državni svet Republike Slovenije je na 25. seji 7. 4. 2010 sprejel mnenje k Predlogu za začetek postopka za spremembe 160., 161. in 162. člena Ustave Republike Slovenije z osnutkom ustavnega zakona

Državni svet podpira predlog.

Državni svet poudarja, da je Ustavnem sodišče varuh ustavnosti, pa tudi varuh zakonitosti ter človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Pri izvajanju te vloge glede na opredeljene pristojnosti nadzoruje delovanje zakonodajne veje oblasti z vidika ustavnosti (in skladnosti z mednarodnimi pogodbami), delovanje izvršilne veje oblasti tako z vidika ustavnosti kot tudi z vidika zakonitosti in delovanje sodne veje oblasti z vidika varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

Zaradi pomembnega položaja Ustavnega sodišča kot posebnega organa v sistemu države oblasti, ki izhaja iz načela demokratičnosti, pravne države in delitve oblasti bi kazalo ponovno pretehtati opredelitve glede možnosti prenosa pristojnosti z Ustavnega sodišča na druga sodišča, z vso zadržanostjo in preudarnostjo.

Državni svetniki so v razpravi opozorili na določbo 22. člena Ustave Republike Slovenije, ki zagotavlja enako varstvo pravic. Po predlogu bo imelo Ustavno sodišče diskrecijsko pravico pri obravnavah, nekatere zadeve pa bodo prenešene na druga sodišča, kar bi znalo povečati razkorak do zagotavljanja varstva enakih pravic v postopku pred sodiščem in pred drugimi državnimi organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil, ki določajo o njegovih pravicah, dolžnostih ali pravnih interesih. Ob tem je bilo opozorjeno, da diskrecijska pravica Ustavnega sodišča ni najboljša rešitev za morebitno odpravljanje nakopičenosti z zadevami, s katerimi se srečuje Ustavno sodišče.

Državni svet podpira predlog dopolnitve Trgovinske zbornice Slovenije in predlaga konkretno pripombo: V prvem odstavku 3. člena, ki spreminja drugi odstavek 162. člena Ustave Republike Slovenije, se za sedmo alinejo doda nova osma alineja, ki se glasi:

"- reprezentativna gospodarska zbornica za območje države, če meni, da zakon protiustavno posega v pravice gospodarskih subjektov."

Obrazložitev:

V tistem trenutku, ko imata pravico ustavnosti zakona zahtevati le dva od treh socialnih partnerjev, t.j. Vlada Republike Slovenije in reprezentativni sindikat za območje države, ustava a priori vzpostavlja neenakost med vsemi socialnimi partnerji na območju Republike Slovenije. Socialni partnerji v Republiki Sloveniji so: Vlada Republike Slovenije, reprezentativni sindikati in reprezentativne zbornice. Z upoštevanjem konkretne pripombe se vzpostavi ravnovesje med socialnimi partnerji.

Državni svet je v sodelovanju s SAZU 20. novembra 2008 organiziral posvet z naslovom "Izvor slovenske ustave". Razpravljavci so menili, da bi kazalo na podlagi dosedanjih izkušenj celovito preučiti Ustavo republike Slovenije ter izdelati analizo in oceno njenih institucij oz. razmerij med njimi in oblikovati priporočilo glede potrebe po prenovi posameznih ustavnih institucij.

Državni svet poudarja, da dosedanje izkušnje glede predlogov za začetek postopka za spremembo ustave kažejo, da kljub temu da so morebiti ustavne spremembe potrebne, je potrebno predlagana sprememba upoštevati v času političnih diskusij in ob spletu interesov, ki so žal dostikrat kratkoročni in ozki, na koncu rezultira v neki rešitvi, ki ni najboljša.

V skladu Zakonom o ustavnem sodišču - določbe IV. poglavja o oceni ustavnosti in zakonitosti predpisov in splošnih aktov, izdanih za izvrševanje javnih pooblastil je Državni svet republike Slovenije od prvega mandata dalje s svojimi zahtevami sodeloval v postopkih zahteve ustavnosti in zakonitosti z Ustavnim sodiščem.

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Bogomir Vnučec.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje k Predlogu zakona o spremembi Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado v zadevah Evropske unije (ZSDZVZEU-A) - skrajšani postopek

Državni svet Republike Slovenije je na 25. seji 7. 4. 2010 sprejel mnenje k Predlogu zakona o spremembi Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado v zadevah Evropske unije (ZSDZVZEU-A) - skrajšani postopek.

Državni svet podpira predlog zakona.

Državni svet podpira rešitve, ki bodo z vidika širšega interesa državljanov ter načela javne odgovornosti politike ustrežnejše in v ničemer ne pomeni morebitne oslabitve pogajalskih izhodišč države v okviru Evropske unije. Z javnimi sejami bi delo pristojnega delovnega telesa postalo ne le bolj pregledno, ampak bi za državljane evropske zadeve postale bolj "nacionalne", se pravi bi se bolj zavedali njihovega pomena in vpliva na vsakdanje življenje.

Članice EU imajo različne parlamentarne sisteme, pravni temelj (določbe ustave, zakonsko opredelitev) in različno prakso oblikovanja stališč ter povezovanja v EU. V skladu z Lizbonsko pogodbo lahko nacionalni parlamenti udeležujejo proaktivno delovanje že v zgodnjih fazah odločanja na evropski ravni, ko so zakonodajni predlogi še v postopku oblikovanja.

Državni svet je že v preteklosti aktivno sodeloval na področju EU zadev. 23. oktobra 2007 je bil s strani takratnega predsednika Državnega zbora Franceta Cukjatija in predsednika Državnega sveta Janeza Sušnika iz želje po usklajenem in uspešnem sodelovanju, podpisan Dogovor o sodelovanju Državnega zbora in Državnega sveta pri usmerjanju aktivnosti v času priprav na predsedovanje in v času predsedovanja Republike Slovenije Svetu Evropske unije. Postavljena so bila pravila za oblikovanje skupnih parlamentarnih delegacij.

V skladu z dogovorom se je uveljavila stalna praksa, da je na sejo Odbora Državnega zbora za zadeve Evropske unije vedno povabljen predstavnik Komisije Državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve.

Državni svet obžaluje, da ni bilo mogoče dobre prakse pri uspešnem predsedovanju Republike Slovenije Svetu Evropske unije in permanentnega, konstruktivnega sodelovanja med Odborom Državnega zbora za zadeve Evropske unije in Komisije državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve, tudi formalno nadgraditi v okviru Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado v zadevah Evropske unije.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Bogomir Vnučec.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklepi Državnega sveta na podlagi posveta Čas je za spremembe v urejanju prostora

Državni svet Republike Slovenije je na 25. seji 7. 4. 2010 sprejel naslednje sklepe:

Državni svet Republike Slovenije je 25. februarja 2010 na pobudo Inštituta za politike prostora soorganiziral posvet Čas je za spremembe v urejanju prostora z namenom, da se v okviru javnega poziva začne javna razprava o stanju v urejanju prostora v Sloveniji in odgovorne spodbuditi k razmisleku in ukrepom zaboljšanje stanja.

Poziv za spremembe v urejanju prostora je glede na udeležbo na posvetu v Državnem svetu naletel na dober odziv v strokovni javnosti. Dotaknil se je stroke, ki v sistemu urejanja prostora deluje v zelo različnih vlogah, od akademske do podjetniške, od uradniške do civilno družbene in doživlja razmere v prostoru in sistemu urejanja prostora kot boleč odraz nesposobnosti uveljaviti javni interes za urejen prostor. Stopnja nezadovoljstva je dozorela na več ravneh, v smislu volje za povezovanje, sodelovanje in usklajevanje v odzivanju na razmere v prostoru in sistemu urejanja ter predvsem tudi v smislu samokritike in izpraševanja o soodgovornosti stroke za nastale razmere.

Na osnovi razprave in izraženih stališč je očitno, da so udeleženci posvet razumeli kot priložnost zato, da se odgovorne v državi opozori na to, da je strokovna skrb za razmere v prostoru utemeljena tako kot so utemeljene tudi ključne zahteve iz javnega poziva:

1. Izdelati je treba oceno stanja v prostoru in multi-disciplinarno analizo sistema urejanja prostora;
2. Zagotoviti je treba dosledno vrednotenje prostorskih razsežnosti razvojnih programov in politik na ravni države;
3. Pristopiti je treba k učinkoviti reorganizaciji resorja v duhu nacionalne pristojnosti za urejanje prostora (načrtovanje, gradnja, varstva, raba, vzdrževanje in prenova vseh sestavin prostora);
4. Zagotoviti je treba formalne in druge (finance, znanje, čas) pogoje za bolj učinkovito vključevanje javnosti v zadeve s področja urejanja prostora;
5. Ciljno je treba podpreti razvojno raziskovalno prakso;
6. Urediti je treba zakonodajni okvir in zagotoviti pogoje za njegovo tekoče izvajanje.

Poleg tega, da je bila na posvetu pridobljena podpora strokovne javnosti za ključna sporočila iz javnega poziva, so predstavniki politične javnosti zbranim zagotovili, da bodo sporočilom iz javnega poziva posvetili ustrezno pozornost in se s stroko dodatno posvetovali o potrebnih spremembah.

Državni svet ugotavlja, da so udeleženci posveta zelo jasno izrazili tudi pričakovanje, da se strokovni nagovor politične in širše javnosti z javnim pozivom in posvetom v Državnem svetu ne bo končal. Napoved, da bo javnemu pozivu sledilo še več dogodkov, ki bodo kar najbolj razumljivo predstavili razmere prostoru in sistemu urejanja prostora ter tako spodbujali odgovorne k spremembam, se že uresničuje s projektom Odgovorno do prostora (www.zaps.si/index.php?m_id=strokovna_projekti).

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Prvi odstavek 56. člena Zakona o Državnem svetu - Državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo.

Sklep Državnega sveta ob obravnavi pobude Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v zvezi z naročilom študije glede ponovne pridelave in predelave sladkorne pese v Sloveniji

Državni svet Republike Slovenije je na 25. seji 7. 4. 2010 v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval pobudo Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v zvezi z naročilom študije glede ponovne pridelave in predelave sladkorne pese v Sloveniji in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira pobudo Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in predlaga Vladi Republike Slovenije, da pobudo preuči in nanjo odgovori.

Pobuda Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano se glasi:

Državni svet Republike Slovenije poziva Vlado Republike Slovenije, da sproži postopek preko Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ali Ministrstva za gospodarstvo, da naročijo študijo pri Agenciji za raziskave Republike Slovenije za upravičenost in možnosti za ponovno pridelavo in predelavo sladkorne pese v Sloveniji (Ormož) ali kako drugo industrijsko rastlino.

O b r a z l o ž i t e v:

Sladkorna reforma je jasno opredelila, da bo proizvodnja sladkorja obstala samo v najproduktivnejših regijah pridelave sladkorne pese. Produktivnost slovenske pridelave sladkorne pese pa je v povprečju zaostajala za srednje-evropskih približno za 40% do 45%. Lastniki so se odločili, da se umaknejo iz proizvodnje sladkorja v Sloveniji zaradi z reformo zaostrenih razmer pri proizvodnji sladkorja. V takšnih razmerah po vseh projekcijah poslovanja, ki so bile narejene ne bi proizvedli dovolj sladkorne pese za ekonomsko upravičeno proizvodnjo sladkorja, tržišče pa je bilo moteno predvsem s sladkorjem iz Hrvaške po preferencialnem sporazumu s Hrvaško in Srbijo. Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in mnoge druge institucije so se trudile, da ne bi prišlo do zapiranja tovarne, vendar je sprejeta reforma bila prerigorozna za možen obstoj tako pridelane sladkorne pese kot tudi proizvodnje sladkorja. Kmetje so bili z ukinitvijo pridelave sladkorne pese prizadeti; v Sloveniji proizvodnja sladkorja do leta 2013, do katerega bo v veljavi sistem kvot ni več mogoča. Po letu 2013 pa Slovenija glede reforme sladkorja nima več nobenih obveznosti. Z ukinitvijo kvot proizvodnja sladkorja ne bo več omejena in hipotetično bi se lahko pojavil investitor, ki bi bil pripravljen ponovno vzpostaviti proizvodnjo sladkorja.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije, da pobudo preuči in v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) nanjo v roku 30 dni odgovori.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika dr. Zoltana Jana v zvezi z ustanovitvijo novega javnega sklada za ravnanje z nepremičnim premoženjem

Državni svet Republike Slovenije je na 25. seji 7. 4. 2010 v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana v zvezi z ustanovitvijo novega javnega sklada za ravnanje z nepremičnim premoženjem in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana in predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana se glasi:

Koliko delovnih mest bo Vlada RS prihranila z ustanovitvijo novega javnega sklada za ravnanje z nepremičnim premoženjem in kaj bodo počeli organi, ki so naloge s tega področja opravljali do sedaj?

Obrazložitev:

Vlada RS je na seji 25. marca t. l. sklenila, da bo ustanovila nov javni sklad za ravnanje z nepremičnim premoženjem, ki bo v doglednem času zahteval nove zaposlitve, s katerimi so povezani običajni materialni stroški za prostore, opremo, telefone itd. Ob vseh deklaracijah o omejevanju zaposlovanja v javnem sektorju je težko razumeti ustanavljanje novih institucij za naloge, ki so se opravljale že do sedaj.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprašanje preuči in v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) nanj v roku 30 dni odgovori.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Borisa Šuštaršiča v zvezi s prirejanjem iger na srečo

Državni svet Republike Slovenije je na 25. seji 7. 4. 2010 v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval vprašnji državnega svetnika Borisa Šuštaršiča v zvezi s prirejanjem iger na srečo, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašnji državnega svetnika Borisa Šuštaršiča in predlaga Ministrstvu za finance, da vprašnji preuči in nanju odgovori.

Vprašnji državnega svetnika Borisa Šuštaršiča se glasita:

- Zakaj Ministrstvo za finance operativno ne podpira Urad Republike Slovenije za nadzor prirejanja iger na srečo, da izvaja svoja pooblastila po novelaciji Zakona o igrah na srečo glede preprečevanja vdora tujih prirediteljev spletnih iger na srečo, ki nimajo podeljene koncesije po naši zakonodaji ter tako povzročajo veliko finančno škodo ne samo invalidskim, humanitarnim in športnim organizacijam, ampak tudi integralnemu državnemu proračunu?
- Zakaj se namesto navedenega na vašem ministrstvu pripravlja zakonsko spremembo novih pooblastil Urada Republike Slovenije za nadzor prirejanja iger na srečo v tem smislu, da se uradu odvzamejo pooblastila za učinkovito ukrepanje in odločanje o nezakonitem prirejanju spletnih iger na srečo prenese na sodišče, ki bo morda izdalo ukrep na predlog urada, morda pa tudi ne iz kdo bi vedel katerih objektivnih razlogov?

Obrazložitev:

Nesporno dejstvo je, da ima Republika Slovenija že desetletja urejeno zakonodajo tako glede zakonitega prirejanja iger na srečo kakor tudi namenske porabe koncesijskih dajatev iz teh iger za dobre namene. Postavljeni vprašanji pa sta utemeljeni na globokem protislovju, ki izhaja iz tega, da naša država zelo strogo in natančno kontrolira domače prireditelje z zakonitimi koncesijami, medtem ko je bila nerazumljivo tolerantna do tujih nezakonitih prirediteljev iger na srečo, ki še posebej zadnje desetletje povzročajo veliko finančno škodo.

To stanje se je z novelacijo zakona o igrah na srečo ustrezno korigiralo in pristojni Urad Republike Slovenije za nadzor prirejanja iger na srečo je izdal prve operativne ukrepe, da blokira dostop do spletnih strani tujih prirediteljev spletnih iger na srečo in zavaruje tozadevne slovenske finančne interese. Na žalost pa beremo v javnih medijih, da je urad naletel na močno nasprotovanje Ministrstva za visoko šolstvo znanost in tehnologijo in Informacijskega pooblaščenca, ki v imenu svobode in človekovih pravic terjata, da se operativno odločanje iz urada prenese na sodišče, kar v praksi pomeni, da bo urad izgubil glavnino svojih pooblastil in učinkovitosti, tuji prireditelji pa bodo še naprej zelo škodljivo vdiral na slovenski trg iger na srečo z minimalnim tveganjem za svoja nezakonita početja.

Sprememba zakonodaje iz navedenih razlogov bi bila vsekakor škodljiva za financiranje invalidskih, humanitarnih in športnih dejavnosti, še zlasti če obravnavano zadevo pogledamo iz dejstva, da vsak tuji prireditelj lahko že sedaj uveljavlja sodno varstvo na katerikoli izvedeni ukrep urada po sedaj veljavni novelaciji zakona o igrah na srečo.

V odgovorih na vprašanja naj bodo pojasnjene utemeljitve in katerikoli drugi razlogi, ki navajajo našo državo, da naj bi slabše ščitila slovenske interese na področju iger na srečo kot je to na primer urejeno v Italiji in drugih državah članicah EU.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za finance, da vprašanja preuči in v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) nanju v roku 30 dni odgovori.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Drugi odstavek 56. člena Zakona o Državnem svetu - Državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi Državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k Predlogu zakona o zagotavljanju sredstev za investicije v javno železniško infrastrukturo (ZZSIJŽI) - nujni postopek

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 44. seji 23. marca 2010 obravnavala Predlog zakona o zagotavljanju sredstev za investicije v javno železniško infrastrukturo, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija ne podpira predloga zakona.

Osnovni cilj zakona je, da se za obdobje 2010 - 2023 določijo viri za namensko zbiranje sredstev za investicije in vzdrževanje javne železniške infrastrukture. Pomanjkanje sredstev za razvoj, vzdrževanje in posodobitev javne železniške infrastrukture že vpliva na stopnjo varnosti celotnega železniškega sistema, prav tako so zaradi slabega stanja infrastrukture posamezni tovari že usmerjeni na obvozne poti mimo Slovenije. Predlog zakona se obravnava skupaj s Predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2010 in 2011, ki opredeljuje dva nova namenska prihodka proračuna za financiranje investicij v javno železniško infrastrukturo.

Takojšen sprejem zakona je potreben zaradi čimprejšnjega začetka zbiranja potrebnih sredstev za posodobitev javne železniške infrastrukture, kar bo med drugim vplivalo na preusmeritev tovora s cest na železnice, to pa bo omogočilo zniževanje emisij toplogrednih plinov. Predlog zakona natančno opredeljuje vire, in sicer letno dajatev za uporabo vozil v cestnem prometu in del koncesijske dajatve Luke Koper, ki pripada Republik Sloveniji. Tako zbrana sredstva se bodo namenila za izvedbo investicijskih projektov v skladu z Resolucijo o nacionalnem programu razvoja javne železniške infrastrukture, ki je še v veljavi in ki je v pripravi.

Predstavniki Ministrstva za promet je v dodatni obrazložitvi predloga zakona na vprašanja članov komisije podal dodatna pojasnila in odgovore. Komisija se zaveda katastrofalnega stanja na področju javne železniške infrastrukture, ki po navedbah predlagatelja zakona že vpliva na stopnjo varnosti celotnega železniškega sistema, vendar ocenjuje, da bi moral predlagatelj poiskati drug vir financiranja investicij in vzdrževanja javne železniške infrastrukture.

Komisija ne podpira predlaganega načina prenosa sredstev iz cestnega na železniški sistem. S predlaganim financiranjem investicij v javno železniško infrastrukturo iz naslova prihodkov iz letne dajatve za uporabo vozil v cestnem prometu je lahko sklepati, da se bo modernizacija državnega cestnega omrežja na 3. razvojni osi in ostali prioriteten razvojnih oseh upočasnila, kar pa je z razvojnega vidika nedopustno.

Komisija tudi meni, da bi moral predlagatelj ob predložitvi zakona, s katerim se določijo namenska sredstva za investicije v javno železniško infrastrukturo, predložiti tudi dolgo pričakovano Resolucijo o nacionalnem programu razvoja javne železniške infrastrukture, ki bo poleg potrebnih finančnih virov določila vsebino in dinamiko izvajanja projektov.

Komisija tudi ugotavlja, da je v zakonodajnem postopku Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2010 in 2011, ki med namenske prihodke proračuna 2010 in 2011 določa tudi prihodki letne dajatve za uporabo vozil v cestnem prometu in prihodki koncesijske dajatve Luke Koper, ki pripadajo proračunu Republike Slovenije.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Darko Fras.

Komisija za lokalno samoupravo
in regionalni razvoj
Jernej Verbič, l.r.
podpredsednik

Mnenje Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k **Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstvenem varstvu rastlin (ZZVR-1C)** - skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, kot zainteresirana komisija sta na skupni seji 23. 3. 2010 obravnavali Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstvenem varstvu rastlin, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo skupina poslancev (prvopodpisani mag. Radovan Žerjav).

Komisiji podpirata predlog zakona.

V obrazložitvi je predstavnik predlagatelja zakona pojasnil, da bi s spremembami in dopolnitvami zakon bila dana pravna podlaga za ukrepanje proti vnosu in za preprečevanje širjenja ter zatiranje ambrozije in drugih invazivnih tujerodnih rastlin, ki škodujejo zdravju ljudi in povzročajo gospodarsko škodo. Ukrepanje je nujno, saj je treba pravočasno še pred novo sezono cvetenja pelinolistne ambrozije sprejeti zakon in podzakonske akte ter začeti izvajati ukrepe, da bi preprečili nadaljnjo škodo. Cvetni prah ambrozije je namreč močan alergen in povzroča seneni nahod, sama rastlina pa lahko ob stiku povzroči dermatitis. Osebe, občutljive na cvetni prah ambrozije velikokrat obolevajo za alergijskim rinitisom in astmo. Prag, ki izzove reakcijo, je zelo nizek in je v nekaterih primerih tudi pri manj kot 20 pelodnih zrnih na kubični meter zraka.

Predstavnica Ministrstva za okolje in prostor pa je menila, da invazivnost tujerodnih rastlin ne pozna državnih meja, zato v okviru EU že od leta 2008 poteka razprava o skupnem pristopu k ureditvi tujerodnih invazivnih vrst. Ministrstvo za okolje in prostor, ki je pristojno za tujerodne rastline v Sloveniji, sodeluje v delovnih telesih EU, stališča pa usklajuje tudi s Fitosanitarno upravo Republike Slovenije. Problematika invazivnih tujerodnih vrst je izjemno kompleksna in zahteva široko medresorsko sodelovanje, zato se je v letu 2009 vzpostavilo sodelovanje tudi z Ministrstvom za zdravje. Na skupnih sestankih z Evropsko komisijo, direktorati, ki so pristojni za

naravo in varstvo rastlin, se trenutno razpravlja o najustreznejši različici izvedbe evropske strategije o invazivnih tujerodnih vrstah, da bi racionalizirali predpise za preprečevanje vnosa in širjenja tujerodnih rastlin in živali, ki sicer lahko obremenjujejo kmetijstvo in gospodarstvo.

Predstavnica Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pa je poudarila, da je ambrozija nezahtevna glede rastnih razmer, zato raste predvsem ob avtocestah in železnicah, na slabo urejenih komunalnih javnih in drugih površinah. Zatiranje tega plevela na kmetijskih površinah pa je problematično predvsem na zemljiščih, ki so zapuščena.

Preprečevanje opuščanja kmetovanja se po mnenju ministrstva za kmetijstvo rešuje z zakonom o kmetijskih zemljiščih, ki predpisuje, da mora vsak imetnik zemljišča ravnati kot dober gospodar, ga redno obdelovati in vzdrževati, da je omogočena optimalna in gospodarna pridelava. Taka raba onemogoča pogoje za rast oz. preprečuje oblikovanje semena ambrozije. Izvajanje te določbe nadzira kmetijska inšpekcija inšpektorata za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. S predlagano novelo zakona o kmetijskih zemljiščih bi inšpektorji naj dobili še dodatna pooblastila, da za neobdelana zemljišča odredijo prenos v začasno nekaj letno upravljanje državnemu skladu kmetijskih zemljišč in gozdov, ta pa bi za čas opravljanja poiskal obdelovalca tega zemljišča.

Vlada Republike Slovenije načeloma ne nasprotuje osnovni predlagani rešitvi, da se preprečevanje širjenja pelinolistne ambrozije ureja v zakonu o zdravstvenem varstvu rastlin, vendar predlog ni ustrezen za nadaljnjo obravnavo, saj finančni učinki sprememb niso pravilno ocenjeni in besedilo sprememb ni v celoti ustrezno. Vlada lahko podpre spremembe in dopolnitve tega zakona le, če se upoštevajo njene pripombe in da se za izvedbo zakona ovrednotijo finančne posledice za državni proračun.

Predstavnici Vlade Republike Slovenije oz. Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter Ministrstva za okolje in prostor sta poudarili, da so izdelali stroškovnik za izvedbo teh ukrepov, ki jih predvideva predlog zakona, stroški pa bi se naj gibali med 350.000 in 1,5 mio evrov, teh sredstev pa v proračunu Republike Slovenije ni oz. je rokovnik za izvedbo ukrepov prekratek.

Vlada Republike Slovenije pozdravlja idejo za ustanovitev medresorske skupine v obliki sedemčlanskega sveta. Tega naj bi imenovala vlada izmed predstavnikov pristojnih ministrstev, Kmetijskega inštituta, Zdravstvenega inšpektorata RS in strokovnjakov s področja varstva zdravja ljudi in zdravstvenega varstva rastlin. Meni pa, da njegova naloga ni dovolj jasno opredeljena, saj govori o usklajevanju izvajanja določb v strokovnih okvirih. Po mnenju vlade bi moral imeti svet strateško vlogo in vključevati več resorjev, poleg kmetijskega, okoljskega in zdravstvenega še najmanj resorje za lokalno samoupravo, gospodarstvo, promet in finance. Ukrepe je namreč pogosto potrebno uvesti na zemljišča vzdolž vodnih poti, železniških prog in avtocest. Vlada meni, da je pelinolistna ambrozija samo eden izmed škodljivih organizmov in da bi moral takšen svet določiti posamične vrste škodljivih rastlin, ki imajo nesprejemljiv gospodarski, okoljski ali družbeni vpliv in za katere bi se izvajali ukrepi zatiranja in preprečevanja.

Člani obeh komisij so menili, da v tem trenutku ne sme biti vprašanje sredstev; potrebno je ukrepati takoj in zajezi na vsak način gojišča na nezazidanih in opuščeni zemljiščih. Le tako bo mogoče preprečiti in omejiti negativne posledice hitrega širjenja ambrozije pri nas. Tujerodne invazivne vrste izpodrivajo domače rastline in s tem zmanjšujejo biotsko raznovrstnost in delovanje ekosistemov, zaradi širjenja invazivnih vrst pa se zmanjšuje število samoniklih vrst.

Komisiji ugotavljata, da se z ukrepi, ki jih predvideva predlog zakona z ničemer ne preprečuje nadgradnja temu, kar je možno in bo treba še dopolniti z novimi ukrepi in predlogi. Potrebno je predvsem takoj začeti v lokalnih skupnostih, kjer lahko pristopijo k ukrepom (npr. s košnjo in čiščenjem ambrozije). Problem pa bo predvsem ob državnih in avtocestah, železnicah ter zasebnih kmetijskih in državnih zemljiščih, zato člani komisij pričakujejo, da bo Ministrstvo za okolje in prostor in Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano imelo več vizije in izvedlo aktivnosti osveščanja prebivalcev Slovenije o možnem načinu zatiranja in ukrepanja proti invazivnim tujerodnim rastlinam, med katerimi je tudi ambrozija.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik Komisije Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Cvetko Zupančič.

Komisija za lokalno samoupravo
in regionalni razvoj
Darko Fras, l.r.
predsednik

Komisija za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
Cvetko Zupančič, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Predlogu zakona o integriteti in preprečevanju korupcije

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 54. seji 23. marca 2010 obravnavala Predlog zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija podpira predloga zakona.

Ministrica Ministrstva za javno upravo Irma Pavlinič Krebs je uvodoma poudarila, da predlog zakona ureja vprašanja na osnovi novih spoznanj o korupciji in njenih pojavnih oblikah, sledi zahtevi iz odločbe Ustavnega sodišča RS, ki razveljavlja več členov Zakona o nezdržljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo (Zakon je bil sprejet 2006 in je med drugim predvidel ukinitve Komisije za preprečevanje korupcije). S predlogom so izpolnjeni pogoji za vzpostavitev neodvisnega državnega organa, vendar v novi sestavi in na nekaterih novih področjih (vzpostavitev registra lobistov, avtomatično elektronsko obveščanje lobistov o normativni dejavnosti na področjih, za katere so ob registraciji izkazali interes svojega delovanja) ter za krepitev integritete ter preprečevanje korupcije.

Vsebina zakona odgovarja na dejanske družbene potrebe po krepitvi integritete in transparentnosti javne oblasti ter po učinkovitem preprečevanju korupcije. Pomembne so tudi določbe o sodelovanju komisije, torej državnega organa, z nevladnim sektorjem, torej civilno družbo.

Predlog zakona uresničuje zahtevo za učinkovito zaščito prijaviteljev korupcije in drugih koruptivnih ravnanj ter novelira aktivnosti za izdelavo in uresničevanje načrtov integritete, ki morajo vsebovati oceno korupcijske izpostavljenosti institucije, osebe odgovorne za načrt integritete, opis tipičnih delovnih procesov z načinom odločanja ter oceno izpostavljenosti korupciji, ki ji morajo slediti predlogi za izboljšave integritete, vključevati mora tudi ukrepe za pravočasno odkrivanje, preprečevanje in odpravljanje tveganj za korupcijo, sledile bodo še smernice. S predlogom se prvič ureja področje lobiranja.

Z odgovori na vprašanja je bil v razpravi še podrobneje obrazložen predlog zakona.

Komisija za državno ureditev ugotavlja, da predlog zakona sledi potrebi po ureditvi družbenih vprašanj na področju preprečevanja korupcije na podlagi novih spoznanj in njenih pojavnih oblik ter ob zagotavljanju mednarodnih standardov. Komisija podpira prizadevanja po pravni ureditvi in zagotavljanju ukrepov za odpravljanje pojavov korupcije in krepitev integritete.

Komisija podpira namero predlagatelja v krepitvi delovanja pravne države in določitvi ukrepov in metod za krepitev integritete in transparentnosti ter za preprečevanje korupcije in odpravljanje nasprotij interesov.

Komisija podpira prizadevanja za aktivno in usklajeno delovanje državnih organov, institucij civilne družbe, še posebej nevladnih organizacij in medijev pri preprečevanju korupcije.

Komisija ugotavlja, da je v predlogu predvideno, da bo funkcionarje Komisije za preprečevanje korupcije imenoval predsednik države na podlagi predloga seznama primernih kandidatov, ki ga bo pripravila izbirna komisija, ki jo bodo sestavljali imenovani člani Vlade, Komisije za nadzor javnih financ Državnega zbora, Računsko sodišče, Sodni svet, Uradniški svet.

Komisija predlaga konkretno pripombo:

V drugem odstavku 9. člena se za drugo alinejo doda nova alineja, ki se glasi:
"- Komisija Državnega sveta za državno ureditev."

Obrazložitev:

V skladu z Zakonom o nezdržljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo je v Državnem zboru nekoč že obstajalo delovno telo, katerega člani so bili tako poslanci kot državni svetniki. Predlagana dopolnitev je v skladu s prizadevanji predlagatelja zakona po urejanju problema korupcije in krepitve integritete ob aktivnem in usklajenem delovanju državnih organov.

Določbe 24. člena predloga zakona določa prijavo neetičnega oziroma nezakonitega ravnanja. Potrebno je razlikovati med neetičnim in nezakonitim ravnanjem. Praksa namreč kaže, da je lahko neko dejanje skrajno neetično vendar ni nezakonito.

Komisija meni, da bi kazalo razmisliti o bolj določni dikciji 3 odstavka 26. člena, ki določa nezdržljivost opravljanja funkcije in izjeme: "če opravljanje dejavnosti ne bi vplivalo ali dajalo videza, da vpliva na objektivno in nepristransko opravljanje funkcije". V povezavi z opredelitvijo "vpliva ali dajanja videza, da vpliva na zakonitost" 4. točke 34. člena bi morda kazalo natančneje opredeliti dikcijo, katere objektivna presoja je sedaj otežena.

Predlog zakona v določbah 47. člena določa vsebino načrta integritete, ki so ga dolžni državni organi, organi lokalnih skupnosti, javne agencije, javni zavodi, javni gospodarski zavodi in javni skladi morajo oblikovati in sprejeti načrt integritete in o tem obvestiti komisijo. Člani komisije opozarjajo, da se v lokalnih skupnosti razmere od občine do občine bistveno ne razlikujejo. V izogib dodatnim birokratskih postopkom, in stroškom priprave načrta integritete, komisija predlaga konkretno pripombo:

Tretji odstavek 47. člena se dopolni tako, da se glasi:

"komisija usposablja osebe iz druge alineje prejšnjega odstavka brezplačno.

Komisija za preprečevanje korupcije v sodelovanju z Združenjem občin Slovenije in Skupnostjo občin Slovenije, pripravi načrt integritete za vse lokalne skupnosti. Z načrtom integritete se obvezno seznanijo vse zaposlene.

Obrazložitev:

S tem bi okrepili dobro prakso sodelovanja med Komisijo za preprečevanje korupcije in lokalnimi skupnostmi obenem pa v lokalnih skupnostih enovito postavili pravni temelj in seznanili vse zaposlene. Enovito bi lahko pripravili akte tudi za šole, vrtca, javne zavode.

Pridobivanje podatkov o premoženjskem stanju zavezanca 2. odstavka 42. člena določa: " Podatke iz prejšnjega odstavka za zavezanca, ki jih lahko je možno pridobiti iz uradnih evidenc, pridobi komisija sama.", je potrebno smiselno preoblikovati (lahko je možno). Za pridobivanje podatkov o premoženjskem stanju je potrebno vzpostaviti tak sistem, da bo točno razvidno kdo, kdaj in katere podatke je zbiral.

Ponovno bi kazalo razmisliti o določbi 4. odstavka 42. člena, po kateri lobist komisiji ni dolžan posredovati podatkov (podatki o premoženjskem stanju iz prve, druge in tretje alineje prvega odstavka člena). Člani komisije menijo, da zaveza, dolžnost lobistov po posredovanju podatkov (- funkciji oziroma delu, - delu, ki ga je opravljal pred nastopom funkcije, - drugih funkcijah oziroma dejavnostih, ki jih opravlja) ne bi nesorazmerno posegla v zasebnost lobista.

Komisija predlaga, da se ponovno pretehta določba 45. člena - nesorazmerno povečanje premoženja, po kateri so lobisti izvzeti in jim ni potrebno poročati komisiji v primeru, da se je premoženje zavezanca od zadnje prijave nesorazmerno povečalo.

Predlog zakona v 77. člena določa globo od 400 do 4000 za prekršek odgovorne osebe organa oziroma organizacije, ki v nasprotju s 47. členom tega zakona ne oblikuje in sprejme načrta integritete. V primeru morebitne skupne priprave načrta integritete (predlog Komisije za državno ureditev), je sankcija za neizpolnjevanje dolžnosti sprejema načrta integritete je brez predmetna.

Predlog zakona v VIII poglavju ureja lobiranje. Komisija poudarja, da obstajajo različne prakse urejenosti vlobiranja v različnih državah (ZDA, EU) in ob tem opozarja, da je po nekaterih ocenah lobiranje nižja stopnja od korupcije.

Določbe 3 odstavka 56. člena onemogočajo lobiranje funkcionarjem pred potekom dveh let odkar je potekla funkcija. Komisija predlaga konkretno pripombo:

56. člena se dopolni s 4. točko, ki se glasi:

"(4) Funkcionarji političnih strank ne morejo opravljati dejavnosti lobiranja."

Obrazložitev:

Politične stranke predlagajo kandidate za opravljanje pomembnih funkcij (ministre, državne sekretarje it.) in imajo neposreden vpliv in povezavo z njimi, zato je smiselno omejiti lobiranje tudi za funkcionarje političnih strank.

Komisija pri obravnavi Preloga zakona o integriteti in preprečevanju korupcije pogrša prvotno najavljene določbe o nezdržljivosti funkcije župana in poslanca.

Komisija ponovno opozarja, da bi kazalo posvečati večjo pozornost skrbi za uporabo lastnega jezika, slovenskega jezika in v predlogih zakonov opustiti uporabo tujk (npr. določbe o tim. "revolving doors").

Komisija je sprejela sklep s katerim predlaga, da Državni svet obravnava Predlog zakona o integriteti in preprečevanju korupcije na seji dne 7.4.2010.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Komisije za državno komisijo
Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Sedemnajstemu poročilu o izvajanju Zakona o ugotavljanju vzajemnosti

Komisija za državno ureditev je na 54. seji 23. 3. 2010 obravnavala Sedemnajsto poročilo o izvajanju Zakona o ugotavljanju vzajemnosti, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija se je seznanila s poročilom in ga podpira.

V uvodni obrazložitvi je predstavnik Ministrstva za pravosodje poudaril, da je poročilo pripravljeno v skladu z določili Zakona o ugotavljanju vzajemnosti in obravnava obdobje od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009 in vsebuje seznam 30 izdanih odločb.

Komisija ugotavlja, da je Sedemnajsto poročilo o izvajanju Zakona o ugotavljanju vzajemnosti uresničuje določbe 11. člena Zakona o ugotavljanju vzajemnosti, na podlagi katerih Vlada Republike Slovenije dostavi Državnemu zboru Republike Slovenije dvakrat letno seznam odločb o obstoju vzajemnosti.

Komisija ugotavlja, da šestnajsto poročilo o izvajanju vzajemnosti v obdobju od 1.1.2009 do 30.6.2009 navaja 17 izdanih odločb, sedemnajsto poročilo o izvajanju Zakona o ugotavljanju vzajemnosti za obdobje 1.7.2009 do 31.12.2009 pa navaja 30 izdanih odločb, kar je občuten porast.

Člani komisije menijo, da bi bilo zaradi trenda rasti izdanih odločb potrebno pripraviti celovito informacijo o izvajanju Zakona o ugotavljanju vzajemnosti.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Komisije za državno komisijo
Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve k Stališču Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za začasno zaprtje poglavja 1 - Prost pretok blaga za Hrvaško (ZAUPNO), EPA 2222-IV, EU E 33/II

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve je na seji dne 25. 3. 2010 obravnavala Stališče Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za začasno zaprtje poglavja 1 - Prost pretok blaga za Hrvaško (ZAUPNO), EPA 2222-IV, EU E 33/II, ki ga je Državnemu zboru na podlagi Zakona o sodelovanju med Državnim zborom in Vlado Republike Slovenije v zadevah Evropske unije posredovala Vlada Republike Slovenije.

Po končani razpravi je Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve sprejela naslednje mnenje: Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve podpira Stališče Republike Slovenije do osnutka skupnega stališča EU za začasno zaprtje poglavja 1 - Prost pretok blaga za Hrvaško.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Vincenc Otoničar.

Komisija za mednarodne
odnose in evropske zadeve
Vincenc Otoničar, l.r.
Predsednik

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (ZUODNO-G) - skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 46. seji 29. marca 2010 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija podpira predlog zakona v delu, ki se nanaša na ustanovitev nove občine Mirna ter preimenovanje Občine Sveti Jurij.

Komisija ne podpira predloga zakona v delu, ki opredeljuje ustanovitev nove občine Ankaran. Komisija predlaga matičnemu delovnemu telesu Državnega zbora v sprejem konkretni pripombi k 1. in 2. členu:

K 1. členu:

V prvem odstavku 1. člena se črta naslednje besedilo:

" za točko 1. Ajdovščina doda nova točka 1. a Ankaran, ki se glasi:

»1. a Ankaran:

Ankaran

Sedež občine Ankaran je v Ankaranu.

Prvi občinski svet šteje trinajst članov.

Enega člana prvega občinskega sveta izvolijo pripadniki italijanske narodnosti na podlagi posebne volilne pravice kot svojega predstavnika.«.

Dosedanja točka 1. a Apače postane točka 1. b Apače."

K 2. členu

2. člen se črta.

Obrazložitev:

Vlada s predlogom zakona tehnično zaključuje postopek ustanavljanja novih občin in določitvi njihovih območij, ki temelji na Zakonu o lokalni samoupravi. Po že izvedenem predhodnem postopku v Državnem zboru ter po opravljenih referendumih, s katerim je bila ugotovljena volja prebivalcev, se predlaga ustanovitev nove občine Mirna (izločitev iz Občine Trebnje) in nove občine Ankaran (izločitev iz Mestne občine Koper). S predlogom zakona se v skladu s četrtem odstavkom 9. člena Zakona o lokalni samoupravi, ki določa, da se ime občine praviloma določi po središčnem naselju, ki je praviloma tudi sedež občine, realizira tudi predlog občinskega sveta Občine Sveti Jurij za spremembo imena Občine Sveti Jurij v Občino Sveti Jurij ob Ščavnici.

Občinski svet Občina Trebnje in Občina sveti Jurij podpirata predlog zakona, medtem ko Občinski svet Mestne občine Koper in Obalna samoupravna skupnost italijanske narodnosti nasprotujeta drobitvi Mestne občine Koper in ustanovitvi nove občine Ankaran.

V skladu z Zakonom o lokalni samoupravi je volja volivcev, izražena na referendumu, eden pogojev v postopku ustanovitve nove občine. Za novo občino Ankaran je glasovalo 55,45 % volivcev, ki so glasovali (okoli 35 % vseh volilnih upravičencev), za novo občino Mirna pa 88,24 % volivcev, ki so glasovali (okoli 60 % vseh volilnih upravičencev). Poleg upoštevanja volje ljudi pa je treba po mnenju komisije v primeru Ankarana in Mirne, ko ne gre za originarno ustanavljanje občine, kar je veljalo v času vzpostavitve lokalne samouprave, ampak izločitev območja in posledično spreminjanje območja Mestne občine Koper oziroma Občine Trebnje, upoštevati tudi mnenja občinskega sveta navedenih občin in v primeru Ankarana tudi stališče italijanske narodne skupnosti, ki v primeru delitve Mestne občine Koper opozarja na neizbežno izpostavljenost procesu tihe asimilacije. Komisija ugotavlja, da je Občinski svet Mestne občine Koper zavrnil ustanovitev nove občine Ankaran, pri čemer je od 25 mestnih svetnikov le eden podprl njeno ustanovitev.

Komisija ob tem opozarja na pretekle odločitve Državnega zbora, ko ni upošteval volje volivcev, izražene na (posvetovalnem) referendumu, in kljub večinski volji volivcev na območju, ki se je želel izločiti, ni ustanovil nove občine.

Komisija ponovno opozarja na njeno večkrat izraženo stališče, da predlog za izločitev naselja Ankaran iz Mestne občine Koper in ustanovitev nove občine Ankaran predstavlja parcialno rešitev in ne celovitega reševanja neustavnosti Mestne občine Koper. V skladu z odločitvami Ustavnega sodišča je Mestna občina Koper prevelika po teritorialnem obsegu, številu naselij in prebivalcev, njeno območje presega območje mesta in mestne okolice, ki jo povezuje dnevna

migracija prebivalstva. Po mnenju Ustavnega sodišča ni mogoče govoriti o skupnih potrebah in interesih na ozemlju, ki vključuje poleg mesta in primestja še globoko zaledje mesta (ruralna naselja), kjer imajo prebivalci drugačne potrebne in interese kot v samem mestu in njegovem primestju. Ankaran je del območja mesta Koper in zato v primeru izločitve tega dela iz območja Mestne občine Koper ne bi sledili odločbam Ustavnega sodišča, iz katerih izhaja, da je temeljni problem območja Mestne občine Koper prevelika heterogenost ozemlja, ki poleg mesta vključuje tudi ruralna območja.

Komisija na podlagi navedenega meni, da bi območje Mestne občine Koper tudi z morebitno ustanovitvijo nove občine Ankaran na območju, ki obsega naselje, vključeno v ureditveno območje mesta Koper, še zmeraj odstopalo od ustavne zasnove mestne občine in ustavne zasnove občine nasploh. Zato komisija ne podpira ustanovitve nove občine Ankaran in matičnemu delovnemu telesu Državnega zbora predlaga v sprejem konkretni pripombi k 1. in 2. členu novele zakona.

Komisija ponovno predlaga pripravo celovite rešitve preoblikovanja območja Mestne občine Koper, ki bo sledila odločbam Ustavnega sodišča.

* * *

Komisija se ne strinja s predlagateljem zakona, da ustanovitev novih občin nima vpliva na državni proračun in druga javno finančna sredstva, saj dosedanja praksa ustanavljanja občin kaže, da njihova ustanovitev povzroči posredne finančne posledice (npr. stroški dela). Čeprav finančne posledice ne morejo biti ključni razlog pri ustanavljanju novih občin, pa bi jih moral predlagatelj realno oceniti.

Komisija ugotavlja, da bi morali v primeru ustanovitve nove občine Ankaran na njenem območju zgraditi šolo in vrtec za potrebe otrok in učencev italijanske narodne skupnosti, saj so danes njihovi interesi oziroma potrebe zagotavljajo na območju Krajevne skupnosti Hrvatini. Novela zakona teh sredstev ne predvideva.

* * *

Komisija tudi opozarja na mnenje Zakonodajno pravne službe Državnega zbora, ki v povezavi s potekom roka za končanje postopkov s strani Državnega zbora izpostavlja vprašanje pravnih posledic prekoračitve tega roka in izvedljivosti lokalnih volitev v predlaganih novih občinah ob rednih lokalnih volitvah v letu 2010.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Darko Fras.

Komisija za lokalno samoupravo
in regionalni razvoj
Darko Fras, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za kulturo, znanost, šolstvo in šport k **Predlogu zakona o šolski prehrani (ZŠolPre)** - druga obravnava

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na 26. seji 30. 3. 2010 obravnavala Predlog zakona o šolski prehrani, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Komisija je prejela pripombe Dijaške organizacije Slovenije.

Komisija navedeni predlog zakona podpira.

Predlagatelj je nov predlog zakona o šolski prehrani pripravil, da z njim uredi organizacijo šolske prehrane tako za učence kot tudi za dijake, oziroma subvencioniranje njihove malice v višini 2/3 cene, ki je v 15. členu tega predloga opredeljena kot splošna subvencija tako za učence kot za dijake. Opozoril je še, da ima izvedba veljavnega zakona o subvencioniranju dijaške prehrane iz leta 2008 več pomanjkljivosti, pri čemer je izpostavil neustrezen odnos dijakov do brezplačnega obroka. Poudaril je, da je v 15. členu predvidena možnost še dodatne subvencije v višini 1/3 cene za učence in dijake, ki zaradi socialnega položaja ne zmorejo v celoti plačati prispevka za malico.

Komisija je leta 2008 v postopku obravnave sedanjega zakona o subvencioniranju dijaške prehrane imela pomisleke o predlaganih, a ne dovolj domišljenih rešitvah in izrazila bojazen, da je bil tedaj predložen zakon le del hitrih predvolilnih potez. Član komisije je iz svojih pozitivnih izkušenj v praksi poudaril, da je z izvedbo veljavnega zakona zadovoljen.

Komisija je menila, da predlagani zakon do neke mere pomeni upoštevanje socialnega korektiva tako za učence kot dijake, čeprav so znotraj posameznih skupin še vedno bistveno prevelike razlike. Poudarila je, da bi morali dijaki zaradi medgeneracijske solidarnosti vedeti, da upravičenci, ki izhajajo iz premožnejših družin, pač ne potrebujejo v celoti subvencioniran (100 %) topli obrok dnevno, ki jim ga veljavni zakon omogoča. Komisija meni, da se v tem primeru predstavnik Dijaške organizacije Slovenije težko prepričljivo sklicuje na pridobljene pravice, saj jim veljavni zakon doslej prinaša le bonus v obliki toplega obroka in je zato zavrnila njihovo pripombo k 15. členu, s katero želijo obdržati splošno subvencijo v višino polne cene malice.

Člani komisije so tudi izpostavili, da je osnovna šola obvezna in vključuje številno populacijo, med katero so učenci, ki v teh kriznih časih morajo biti tudi deležni v tem predlogu predvidene splošne subvencije, pa čeprav na račun zmanjšanja 100 % subvencionirane dijaške prehrane za vse upravičence. Člani komisije so imeli tudi pomisleke sistemske narave, saj ni jasno, zakaj se sredstva za tako socialno naravnani predlog zakona ne črpajo iz drugih virov, namenjenih za socialne transferje in ne iz šolskih sredstev kot doslej (predlagatelj bi jih lahko namenil za druge namene, npr. za programe izobraževanja o zdravi prehrani).

Predstavnik združenja ravnateljev osnovnih šol je komisijo opozoril, da bodo šole, tako osnovne kot srednje, imele nemalo težav pri administrativni izvedbi predloga zakona oziroma vodenju evidenc upravičencev. Šolska prehrana v osnovnih šolah že več desetletij sedaj poteka brez posebnega zakona. Komisija se strinja z očitkom, da se tudi na področju šolstva uvaja pretirano normativno urejanje, vendar je v tem primeru menila, da bo vzpostavitev centralne evidence, ki jo 36. člen predloga zakona predvideva in že pridobljeni podatki pri organu, pristojnem za socialno delo, v pomoč pri realizaciji tega predloga zakona.

Zato so člani komisije podprli (prisotnih 8, za 6, proti 1) nov predlog zakona in menili, da je prenehanje veljavnega zakona primerno, saj se z njim omogoča porazdelitev šolskih sredstev, doslej namenjenih dijaški prehrani, med učence in dijake.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije dr. Zoltan Jan, predstavnik interesov vzgoje in izobraževanja.

Komisija za kulturo, znanost,
šolstvo in šport
dr. Zoltan Jan, l.r.
predsednik

Poročilo Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k obravnavi problematike prevozov otrok v osnovno šolo

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je 48. seji 6. aprila 2010 obravnavala problematiko prevozov otrok v osnovno šolo.

Členi komisije so se seznanili z vprašanjem državnega svetnika Marijana Klemenca glede te problematike, ki ga je postavil na 19. seji Državnega sveta, dne 21. 10. 2009, in odgovorom Ministrstva za šolstvo in šport z dne 19. 11. 2009.

Državni svetnik Marijan Klemenc je predlagal spremembo zakonodaje na področju financiranja avtobusnih prevozov otrok v osnovno šolo v smeri delnega sofinanciranja s strani njihovih staršev, saj se v praksi dogaja, da občine, ki v skladu s 56. členom Zakona o osnovni šoli v povezavi z 82. členom Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja zagotavljajo sredstva za prevoze, porabijo veliko sredstev za te namene, vendar veliko otrok sploh ne izkoristi organiziranih avtobusnih prevozov. Predlaga, da bi starši sofinancirali prevoz in na ta način dobili jasnejšo sliko, kdo uporablja to storitev. Ker z dogovorom Ministrstva za šolstvo in šport, ki niso podprli predloga, da bi zaradi določenega deleža staršev spremenili zakonodajo in sistem tako, da bi morali vsi starši sofinancirati šolske prevoze, ni bil zadovoljen, je predlagal obravnavo te problematike na Komisiji za lokalno samoupravo in regionalni razvoj.

Predstavnik Ministrstva za promet in Direkcije Republike Slovenije za ceste sta pojasnila, da se te problematike zavedajo, vendar so mnenja Ministrstva za promet in Ministrstva za šolstvo in šport različna. Vlada je septembra 2009 sprejela Uredbo o načinu izvajanja gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu in o koncesiji te javne službe (Ur.l. RS, št. 73/09), ki omogoča integracijo šolskih prevozov v redni javni linijski prevoz, kar je s finančnega vidika za občine ugodnejše. Ministrstvo za promet je želelo občinam, še pred javnimi razpisi za podelitev koncesije za opravljanje javne službe po prej navedeni uredbi, predstaviti vsebino uredbe, a je bil odziv občina slab in so zato morali odpovedati posvet na to temo. Ugotavljajo, da je na področju javnega potniškega prometa na voljo veliko javnih sredstev, ki pa so razpršena med resorna ministrstva (delo, družina, šola, vrtci,...) in bi bila potrebna večja transparentnost in preglednost nad temi sredstvi. Analize kažejo, da občine namenjajo 31 milijonov evrov za šolske prevoze, od tega odpade 2 milijona evrov za integracijo le-teh v javni linijski prevoz, pri tem razliko predstavljajo posebni prevozi, ki jih organizirajo občine. V zvezi s

subvencijami je bilo pojasnjeno, da sistem temelji na razliki med stroški in prihodki, ki jih ima koncesionar z izvajanjem javne službe.

Predstavnik Ministrstva za šolstvo in šport je pojasnil, da njihovo ministrstvo meni, da je veljavna ureditev prevozov otrok ustrezno urejena, pri čemer občine zagotavljajo sredstva za prevoze učencev osnovne šole. Pobudo Skupnosti občin Slovenije za spremembo drugega in tretjega odstavka 56. člena Zakona o osnovni šoli, ki določa brezplačni prevoz, bodo preučili v okviru načrtovanih sprememb navedenega zakona. Skupnost občin Slovenije predlaga, da bi imeli učenci pravico do brezplačnega prevoza ne glede na oddaljenost njegovega prebivališča od osnovne šole, če pristojni organ za preventivo v cestnem prometu ugotovi, da je ogrožena varnost učenca na poti v šolo in da morajo starši učencu 1. razreda na poti v šolo zagotoviti spremstvo oziroma sami na svoje stroške poskrbeti za prevoz učenca v šolo. Poleg tega tudi predlagajo, da bi imeli učenci, ki obiskujejo osnovno šolo zunaj svojega šolskega okoliša, pravico do povračila stroškov prevoza le v primeru, če se prevoz v šolo v šolskem okolišu, v katerem prebiva, izvaja z javnimi prevoznimi sredstvi.

V razpravi so se člani komisije strinjali, da občine namenjajo veliko sredstev za organizirane avtobusne prevoze otrok, ob tem pa veliko otrok sploh ne izkoristi te možnosti in so zato avtobusi prazni. Po mnenju komisije bi bilo smiselno razmišljati o rešitvi, da bi v okviru organiziranih prevozov otrok prevozniki lahko opravili prevoz tudi za ostale potnike.

Po opravljeni razpravi in dodatnem pojasnilu predstavnikov Ministrstva za promet, Direkcije za ceste in Ministrstva za šolstvo in šport je komisija sprejela naslednja sklepa:

1. Komisija se je seznanila s problematiko financiranja prevozov otrok v osnovno šolo.
2. Komisija predlaga Ministrstvu za promet in Ministrstvu za šolstvo in šport, da se z zakonskimi in podzakonskimi akti sprejmejo rešitve v smeri racionalizacije stroškov prevozov otrok v osnovno šolo, pri čemer naj se kot alternativna možnost opredeli tudi participacija staršev pri financiranju teh prevozov in na ta način privarčevana javna sredstva, v okviru procesa prilagajanja gospodarski in finančni krizi, preusmerijo v socialne transfere za izboljšanje socialnega položaja najšibkejših državljanov.

Komisija za lokalno samoupravo
in regionalni razvoj
Jernej Verbič, l.r.
podpredsednik

Odgovor Računskega sodišča na vprašanje državna svetnika Rastislava Jožeta Revna v zvezi z obravnavo zadeve Občine Idrija

Vprašanje je Državni svet Republike Slovenije obravnaval na 23. seji 24. 2. 2010.

Prejeto: 22.03.2010

V zvezi s tem pojasnujemo, da določanje revizij računskega sodišča ureja 25. člen Zakona o računskem sodišču (v nadaljevanju: ZRacS-1) Uradni list RS, št. 11/01, ki v 1. odstavku določa, da v okviru, ki ga določa zakon, računsko sodišče samostojno določa, katere revizije bo izvedlo v posameznem obdobju.

Kot smo že navedli v obeh odgovorih, ki smo ju poslali nadzornemu odboru občine Idrija, računsko sodišče opravlja revizije na podlagi programa dela za izvrševanje revizijske pristojnosti, ki ga določi predsednik računskega sodišča za posamezno koledarsko leto. Pri določanju letnega programa se upošteva več različnih kriterijev, med drugim materialno pomembnost posamezne občine (višino proračuna - tu naj kot primer navedemo da proračun Mestne občine Ljubljana odtehta proračune približno 105 najmanjših slovenskih občin), izkušnje iz že opravljenih revizij glede pomembnih javnofinančnih vprašanj, ki so skupna več revidirancem, navedbe v medijih, teritorialno razporeditev občin, dosedanjo nerevidiranost posamezne občine, pa tudi pobude organov občine, torej tudi nadzornega odbora, pravnih in fizičnih oseb glede poslovanja občin - ob tem so posebne pozornosti zaradi zakonske zahteve in materialne pomembnosti deležne mestne občine, ki so revidirane pogosteje.

Prejete pobude računsko sodišče obravnava tako, da po njihovi preučitvi opredeli njihovo pomembnosti ob upoštevanju revizijskih načel, pravil in mednarodnih standardov, odvisno od ocene pomembnosti pa jih ob ostalih zgoraj navedenih kriterijih upošteva pri oblikovanju letnega programa za izvrševanje revizijske pristojnosti. Računsko sodišče kljub temu, da mu predpisi tega izrecno ne nalagajo, torej obravnava vse prejete pobude fizičnih in pravnih oseb, ne uvrsti pa vsake v program dela za izvrševanje pristojnosti, saj je to glede na število prejetih pobud neizvedljivo. Naj za ponazoritev navedemo, da je računsko sodišče v letu 2009 prejelo 107 pobud za revizijo poslovanja občin, glede na kadrovske sposobnosti oddelka za lokalno samoupravo pa v nadzore letno vključimo približno 20 revidirancev.

Prejeti pobudi nadzornega odbora občine Idrija je računsko sodišče že obravnavalo na enak način. Ker je v skladu z 49. členom Poslovnika Računskega sodišča RS Uradni list RS, št. 91/01 program za izvrševanje revizijske pristojnosti zaupen, pa vam informacije o tem, ali konkretna revizija je oziroma bo vključena vanj, ne moremo posredovati.

Dr. Igor Soltes, l.r.
predsednik